

TURNUL VEGHETOR

Vestirea Prezenței Lui Christos

„Păzitorule, Cât Mai Este Din Noapte?
Iacă sosește dimineața, dar întunecoasă ca
noaptea! Isaia 21:11,12.

D. CHR. 1920 — D. A. 6048

Vol. 3. 15 Iunie, 1920 No. 6.

CONTINUTUL

Iesus mântuiește de păcat	82
Scoala lui Christos	83
Cine intră în această școală?	84
Cunoștința și rezultatele ei	84
Servi acelului sunteți cui serviți	85
Două case de fil a lui Dumnezeu	85
Continuare din Studii în Scripturi Volumul al 5-lea cap X și XI.	86
Spiritul unei minți sănătoasă	90
Spiritul unei minți sănătoasă	96
Nu stângești Spiritul	90
Nu intristați Spiritul lui D-zeu	91
Spiritul Adevărului	91
Umpluți cu Spiritul Sfânt	92
Păcatul contra Spiritului	92
Spiritul Sfânt un învățător	95
Continuare cu întrebările din Vol. 5-lea Cap X și XI.	95

STÂNCA VÂRSTELOR
Alt fundament nime nu
poate pune.
O RESCUMPARARE
PENTRU TOTI

W.B.E.T.S.

Pe pământ strimtorare a neamurilor cu nedumerire; mugi nd marea (massele de popoare neliniștite, nemulțămite) de sgu-
duirea valurilor; așa că oamenii sufletul își vor da de frica celor ce vor să vie peste pământ (societăți); căci puterile
ceriurilor (ecclesiaticismul, religiunile) vor fi sguđuite astfel voi când veți vedea acestea, ridicați capetele și bucurați-vă că s'a
apropiat răscumpărarea voastră.— Marcu 13:29; Luca 21:25,31.

ACEST JURNAL SI MISIUNEA LUI

ACEST Jurnal e unul din primi factori ori instrument in sistemul instructiei scripturale sau "Extinderea Seminariei Scripturii". El e cu totul si exclusiv devotat la lamurirea Adevărului Scriptural și Magnificarea Cunoștinței Creștine. El nu numai arvește ca o mână de ajutor unde Studenții Bibliei (neconsiderat sectele la care ei aparțin) să adună la studierea Cuvântului Divin, dar el e deasemenea un mijloc să deslușească puncturile și subiectele până aci dificultuoase și conflicte, ușorând calea cercărilor de Biblie la armonierez Scripturilor.

Acest Jurnal stă firm pentru apărarea singurului fundament a Speranței Creștinului, acum fiind așa general respins.—Rescumpărarea prin sângele, prețios a "Omului Christos Isus, care s'a dat însuși pe sine o Rescumpărare (un preț corespunzător, un locuitor) pentru toți." (1 Petru 1:19. 1 Tim. 2:6) Clădind în sus pe acest fundament sigur aur, argint și pietre acumpe (1 Cori. 3:11-15. 2 Petru 1:5-11) Ale Cuvântului Dumnezeu. Mai departe misiunea lui e să "Facă pe toți să vadă ce e împărăția Misteriului care ...a fost ascuns în Dumnezeu.... cu intenția că înțelepciunea lui Dumnezeu cea de multe feluri să fie dată acum prin Biserică la cunoștință!"—Care în alte Vârste n'au fost făcute cunoscut fiilor oamenilor după cum sunt acum descoperite. "Făcându-se cunoscut taina voinței sale, potrivit gășirei Sale cu cale pe care mai dinainte și-a pus-o în gând. Pentru întocmirea împlinirii timpurilor cuvenite, să-și adune toate în Christos cele din cer și cele de pe pământ; într'insul"—Efes. 3:5-9, 10. 1:8-10.

Acest Jurnal stă liber de toate părțile, sectele și crezurile omenești, pe când să sărgește să aducă din ce în ce mai mult fie care articulațiune și cuvântare la deplină subiecțiune la voia lui Dumnezeu în Christos, cum e expresată în Scripturi. El e astfel liber să declare cu îndrăzneală ori ce Dumnezeu și Domnul a vorbit cu înțelepciunea divină permisă nouă să înțelegem. Atitudinea lui nu e dogmatică dar confidențială pentru că noi știm ce și unde afirmăm, bazându-ne cu neîndoită credință promisiunile sigure ale lui Dumnezeu. El e ținut ca și o încredere a fi întrebuințat numai în serviciul lui Dumnezeu, pentru învățarea Cuvântului Său, pentru clădirea poporului Său în cunoștință și harurile spirituale. Și noi nu numai invităm pe cetitorii noștri, dar îi îndemnăm să examineze toate cuvântările lui Cuvântul Divin infalibil care referențe sunt continut făcute să ușureze aceste cercări.

PE NOI SCRIPTURA CLAR NE INVATA

Că biserica e "Templul Viului Dumnezeu"—mai ales "Maiestria Sa", că construcția ei a fost în progres dealungul Vârstei Evangheliei—de când Christos a devenit Rescumpărătorul lumii și Aleasă Peatră Unghiulară la Templul Său, prin care, când e sfârșit, binecuvântarea lui Dumnezeu va veni "la toate popoarele," și ei vor afla intrarea la El.—1 Cor. 3:16, 17. Efes 2:20. 1 Moise 28:14.—Gal. 3:29

Că în vremea de acum pilirea, formarea și lustruirea credincioșilor consacrați, în Ispășirea lui Christos pentru păcat, progresează; și cind ultima a acestor "pietre vii" "alese și prețioase," vor fi făcuți gata, atunci marele Măestru le va aduce laolaltă în Invierea Dintăi; și Templul va fi umplut cu gloria Sa, și va fi locul de întâlnire între Dumnezeu și oameni dealungul Mileniului—Apocalipsul 15:5-8.

Că fundamentul Speranței, pentru Biserică și Lume, zace în faptul că "Isus Christos, prin harul lui Dumnezeu, a gustat moartea pentru fiecare om" "O Rescumpărare pentru toți"—Ebrei 2:9. Ioan 1:9. 1 Tim 2:5-6.

Că Speranța Bisericii e aceea că ea să fie ca Domnul ei. "vedea așa precum El este." fi "părtași de matura divină," și împărțitor la gloria Lui ca împreună-moștenitorii Lui—1 Ioan 3:2 Ioan 17:24 Rom 8:17 2 Petru 1:4.

Că Speranța pentru lume zace în binecuvântările cunoștinței și ocaziunii care să fie aduse la toți de împărăția lui Christos Mileniulă—Restatornicirea a toate ce au fost pierdute în Adam, la toți viitorii și ascultătorii, în mâinile gloriificatului Rescumpărător și gloriificata Sa Biserică—pe când toți nesupușii și stricații dimpreună cu toți făcătorii de rele pentru etern distruși —Fapte 3:19-23.

TORNUL VECHETOR

(The Watch Tower)

PUBLICAT LUNAR DE

ASOCIATIUNEA STUDENTILOR BIBLII ROMANI

la

924 Seminole Street. — Detroit, Mich. U. S. A.

(Adresați totdeauna pe numele Jurnalului)

THIS JOURNAL IS PUBLISHED UNDER THE SUPERVISION OF AN EDITORIAL COMMITTEE, AT LEAST THREE OF WHOM HAVE READ AND APPROVED AS TRUTH EACH AND EVERY APPARING IN THESE COLUMNS. THE NAMES OF THE EDITORIAL COMMITTEE: J. F. RUTHERFORD, W. E. VAN AMBURGH, F. H. ROBINSON, GEO. H. FISHER, W. E. PAGE.

COMITETUL EDITORIAL:

Acest Jurnal e publicat sub supravegherea unui comitet editorial din care trei, cel puțin, au citit și aprobat ca adevăr toate și fiecare articol ce apare în coloanele lui. Numele Comitetului este: J. F. RUTHERFORD, W. E. VAN AMBURGH, F. H. ROBINSON, G. H. FISHER, W. E. PAGE.

Abonamentul înainte, \$1.00 pe an; afară din Statele Unite \$2.00.

INTREBARI LA VOLUMUL I.

Cărțile de întrebări pentru studierea Volumului I are sa fie foarte incurând gata, acei cari voesc pot ordina după ea. Pretul 25c.

ATENTIUNE

Toți abonamenții sunt rugați a observa pe adresa lor, pe fașa foiei când să împlinesce timpul lor. Și sunt rugați a-și reînnoi abonamentul, sau să ne înștiințeze că voesc continuarea trimiterii mai departe, sau nu.

"SEMNELE TAMPULUI" Profetia Domnului din Matei 24 explicată. E o descriere potrivit timpului present.

O MÂNĂ DE AJUTOR PENTRU STUDENȚII (CERCĂTORII) BIBLIEI.

Planul Vârștelor, care explică toate vârștele timpului din trecut prezent și viitor; și mai ales de ce a permis Dumnezeu Naul în lume preste 6,000 de ani și remănea-va tot deasuna așa, sau că cu venirea împărăției lui Dumnezeu după care ne ruțăm: "Vie împărăția Ta, și facăse voia Ta, precum să face în ceri așa și pe pământ," care va schimba și înălțura Răul pentru Etern? Aceasta e o carte, care de Studenții Bibliei e numită "Cheea Scripturii" prin care să poate ajunge numai la o deplină cunoștință despre Adevăr. Legată în pânză fină și aurită, coastă numai. 75c.

Cortul Intruziei legat simplu 25c.
Mână o carte care cuprinde un text din Scripturi în fiecare și 25 și 50c.

Cântarea cântărilor un exemplar de 16 pagini explică cele 8 captoale scrise de Solomon coată 10c.

Care este Evanghelia Adevărată? Ce zic Scripturile despre Iud? Parabola cu bogatul și săracul Lazar. Parabola Oilor și a Caprelor. Pedepsa Vecință Lacul Focului și puțioasă. Deavolul Feara și Profetul Mincinos chinuți. Nelegăfuti înturnați în Iud. Explicarea completă despre "Iud" "ghehena" "abis" "tartar" și etc. coastă numai. 10c.

Ce este sufletul? O explicare studiată la lumina Sfintei Scriptură 10c.

Testamenturi legate în pânză hârtie groasă, cu Psalmi 33c.
Testamenturi legate în piele fină, cu Psalmi 50c.

Biblie No. 15, legată în piele foarte fină cu referențe și mape \$4.10c.

Biblie No. 16, legată în piele fină cu referențe și mape \$2.55c.

No. 17, legată deasemenea în piele dar mai simplă, \$2.05c.

Biblie No. 18, legată în pânză cu părăși și hârtie groasă \$1.45c.

Toate bibliile sunt 7x5 roi în quadrat cu mape și referențe egale

Deasemenea trimte o cartă postală pentru literatură gratis, și vei primi următoarele: "Unde sunt Morții?" "Tăharul în Rai." "Lumea în Foc." "De ce fac Natlunele Resboi?" "Căderea Babilonului"

TURNUL VEGHETOR

și Vestirea Prezenței Lui Christos

Vol. III.

15 Iunie, 1923

No. 6.

ISUS MANTUEȘTE DE PAKAT

"Dacă Fiul vă va face liberi veți fi într-adevăr liberi." — Ioan 8:36.

DISCURSUL Domnului care e cuprins în acest studiu, să presupune că ar fi fost într-o zi (ziua cea mare) la înfingerea corturilor în ziua de mulțumire a Iudeilor Ioan 7:2,37, 53. Discursul a fost dat ca o porțiune pentru edificarea Tempului și a fost rostit atât bărbaților cât și femeilor, și în comunitatea aceea era un luminător de 75 de urme de înalt care avea patru candelă în care ardea olei, și noaptea era totdeauna aprins, și arunca o lumină puternică peste întreaga cetate.

Și privind Domnul această candelă a luat prilejul de a vorbi și a arăta că există și mai mare lumină decât acel luminător, care e în stare să lumineze chiar lumea întreagă, și cu această ocaziune s'a declarat că El ziua a nouă a fost încă o zi solemnă, care s'a numit ziua bucuriei pentru Legea care o aveau ca o lumină. În această zi partea din urmă a Legii fu citită pe când celelalte părți a Legii să citea în fiecare săptămână la celelalte Sabate viitoare. Aceasta a nouă zi îngrijitorul timpului scoate toate cărțile din dulap, și într-o închipuire a lor propusă din cuvintele Proverbului 6:23 și Psalm 119:105. Ei puneau candelă între cărți.

Și acesta era un lucru care arăta simbolic că legea a fost o lumină. Și această Lege cari a fost dată Iudeilor ca lumină adevărată — Evanghelia sau veste de bucurie mare și harul lui Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Christos.

Și nici ceremonia Legii nici luminătorul cel cu patru candelă nu ar putea să ne desemneze lecțiile pe care Domnul Isus ni le-a arătat într-un mod așa de însemnat.

Și una din expresiunile sale e că lumea e în întuneric și îi lipsește lumina vieții, și cum că ori cine umblă în lumină nu să va împedeca. Propunerea celei-lalte expresiuni e că vâul necunoștinței trebuie să fie radicat de pe ochii oamenilor și Isus va trimite Spiritul Său ca un explicător, și Isus care este lumina cea adevărată va lumina pre tot omul ce vine în lume — ca să poată respecta caracterul lui Dumnezeu și Legea Sa și tot odată să fie supuși și se prețuiască condițiile care vor fi puse lor, prin care ei să poată primi viață eternă.

Altă expresiune e că pe când Sărbătoarea corturilor reprezentată în periodul lui Israel în călătoria prin pustiu (3 Moisi 23:33-43), pe cele cărți Canaan, lumina cea mare prin urmare probabil s'ar refera la Stălpul de Foc și nouorul care a condus pe Israel în pustiu în decursul călătoriei prin pustiu, și care pentru urmașii lor cari îi urmărea era un nou har întunecat. Acest cuget e în deplină unire cu celelalte; fiind că recunoaștem că Israel spiritual călătorește acumă cărți Canaanul ceresc, prin pustia

păcatului; și că Domnul nostru și învățăturile Sale sunt lumină conducător poporului Său, la casa credincioșilor și mai ales la cei cari sunt mai băgători de seamă în tatul ceresc.

ȘCOALA LUI CHRISTOS

Verul 31 și 32 arată clar că relațiunea noastră cu Dumnezeu stots nu e o afacere care, după ce a fost pusă în lucrare nu s'ar putea strica. Prin aceea Domnul nostru arată faptul că dreptul de învățare e că numai acei cari sunt trimiși cari pe deplin l'au primit pe El și Cuvintele Lui și dreptul de învățare după cum e arătat aici nu e un misteriu. Ci din contră, că ori cine care e un învățare, e la început, un novice (scolar), și e un învățare ca sub instrucțiunea Domnului ca el să fie atât de moral cât și spiritual, la o deplină stare de bar în Christos Isus.

Un mare greș s'a făcut din acest punct de vedere, și numai din partea poporului lumesc, cari așteaptă pe toți acei cari poartă numele lui Christos, ci de aceea și creștinii înșiși i-și închipuiesc înzădar că o deplină consacrare să fie produsă de Domnul în ei și momentan să fie făcuți perfecți, și unii chiar pretind că ei sunt de păcat, prin care fapt s'a dovedit că ei nici nu sunt lipsă de un Mântuitor și nici de vrednicia Lui, și nici acoperire petele lor cele descoperite și păcătoase, și că când cugetul cel adevărat este a ținea ceea ce e în așezat în cuvântul lui Dumnezeu; și anume, că păcătoșii sunt chemați de-adeptul de adevini învățare de o și ei sunt chemați mai întâi la pocăință și la credință și numai din partea poporului lumesc, cari așteaptă perfecți în Mântuitorul; și că numai după aceea să se poată consacra o deplină jertfă, prezentându-și corpurile lor în anulul în deplină consacrare, și apoi primind binecuvântări prin meritul lui Christos socotit lor, ei devin învățare — școlarii în școala lui Christos.

Incurajarea de a intra în școală e invitarea Părintelui Ceresc folosită credincioșilor cari să apropie de tronul Său de Har pe o cale și viață nouă în Christos. Și așa unii El le întinde o Chemare înaltă, invitându-i să leviți fii a lui Dumnezeu; "și dacă fii, apoi și moștenitori moștenitorii lui Dumnezeu părtăși împreună cu Christos, dacă vom suferi cu El, că să fim măriți împreună cu El." Romani 8:17.

Școala lui Christos poate fi considerată o școală de a se nega pe sine, de a se sacrifica pe sine, care e în viață de iubire și susținută de supunere. Învățătorul de armit de Părintele de a învăța și a instrui pe acei în fine vor fi primiți ca și frații Săi, El însuși a fost educat în această școală sub însuși instrucțiunea și cărmuirea Părintelui. Des-

pre El s'a scris: "El a învățat ascultare prin cele ce a suferit; și fiind desăvârșit (vrednic de primire la starea din înălțime la care fost chemat — la natura divină) El a devenit Autorul mântuirii eternă tuturor celor ce'l ascultă." — Ebrei 5:8,9.

CINE INTRĂ ÎN ACEASTA ȘCOALĂ?

A fost de lipsă că "Unicul Născut al Părintelui, plin de har și adevăr," să fie cercat în toate după cum și noi trebuie să fim; încât ascultarea lui pe ori ce preț să fie deplin demonstrată (dovedită), precum și iubirea Sa către aproapele Său — omenime — la care a venit ca să o mântuiească și să o redice. Cu mult e mai mult de lipsă că noi cari aparținem la rasa căzută și păcătoasă a lui Adam, dar cari am fost chemați a fi împreună moștenitori cu Christos, trebuie să primim instrucții și școlări în școala pe care Părintele a pregătit-o pentru cei invitați de a deveni filii Săi — "părinți la natura Divină" — cu scopul de o primi Spiritul lui Christos, îndemnul care întâiește aprobarea Sa. Într' adevăr noi avem o lămurită declarație că noi suntem chemați după hotărârea de mai, înainte a lui Dumnezeu spre a deveni în asemănarea Fiului Său, și astfel de a întâmpla moștenirea sfinților luminei, ca dimpreună moștenitori în împărăția Cerului. — Romani 8:29; Coloseni 1:12.

Din aceasta noi vedem că a lua parte cu Domnul, prin credință și consacrare, noi nu ne putem numi că am depus examenul, ei studenți (școlari), învățacei, cari doresc a să precăi a moșteni "cea ce Dumnezeu a pregătit pentru cei ce'l iubesc." Dacă ținem în minte acest cuget ca și o învățătură Dumnezeiească în acest subiect, va ajuta de a împedea discursurile noastre când vedem lucruri pe care ar fi trebuit să le încunjurăm și nu facem ceea ce noi nu ar fi trebuit să le facem, fiind că în corpul nostru nu locuiește desăvârșire. 1 Corinteni 2:9; Romani 7:18.

Totuși noi trebuie să ne amintim că nu e corpul nostru care a intrat în școala lui Christos și instrucția lui și pregătirea pentru împărăția cerească. (1 Corinteni 15:50.) Primirea noastră divină la chemarea la natură spirituală semnifică într-un sens deplin a sacrifica natura pământească; și semnifică, conceperea noastră ca Creaturi nouă — "fii alui Dumnezeu." Ioan 1:12.) Aceasta e mintea nouă, voința nouă, care e în școala lui Christos și aceasta are a fi făcută desăvârșită — și a fi adusă în deplină unire cu voința lui Dumnezeu, de a deveni în asemănarea Rescumpărătorului nostru. Noi nici odată nu vom reuși a aduce corpul nostru în absolută armonie cu Legea lui Dumnezeu, din cauză ne-perfecțiunii, moștenite și altele. Ori și cine caută după o perfecțiune a corpului Său, și l-și așează mintea sa pe așa ceva, trebuie din neștate să aibă sărăcă speranță de a dobândi vre'o dată asemănarea lui Christos, de a deveni vre'o dată din clasa hotărâtă mai dinainte.

LECȚIUNILE CARI SUNT ÎNVĂȚATE.

Nu e de lipsă de a arăta că în măsură după cum mintea nouă se dezvoltă în asemănarea minții lui Christos să va înmuși stăruința de a supune corpul, și a omorâ voința cărnii. De sigur filii lui Dumnezeu concepuți de Spirit nu ar putea permite ca păcatul să domnească în corpurile lor muritoare. Dacă păcatul l-ar stăpâni în oare care grad, aceasta ar fi din ne-voința sa, și aceasta numai decăt ar fi din ne-voința nouă — Creatura Nouă, și aceasta văzând redicarea corpului, și prin harul promis pentru ori ce lipsă la ori ce timp l-ar învinge, prin ajutorul ceresc. — Ebrei 4:16.

Acest cuget dacă e bine întrebuințat, va ajuta învățăceilor adevărați a-și aprea poziția lor, și a nu fi aruncați smintelor corporale, pe atâta timp pe cât ei recunosc că inima lor nu e în simpatie cu păcatul și ne-dreptatea,

dar din contra în deplină simpatie cu instrucțiile și principiile învățătorului nostru și dorind a fi plăcuții și partea lui. Acest cuget corect va ajuta de asemenea la așa unii de a exerciza iubire zeloasă între ei, către frați cari de asemenea sunt învățacei în școala lui Christos — Creaturi Nouă, nu după corp, ci după spiritul minții lor. Dacă de aceea, fiecare va vedea sminte sau greșuri în corpul fraților, disaprobează și să școlă în contră, fie care să-și amintească că răul pe care el îl vede e vrăjmașul fratelui său, și nu e Inșuși fratele care a căuzat răul, Creatura Nouă, dacă el ne asigură că inima lui voiața lui, e în armonie cu a Domnului și cu a legii sale de iubire; și că el zilnic să sîrquește a învăța lecțiunile din școala lui Christos, și voește a lupta o luptă bună în contra slăbiciunilor corpului.

Aceasta Scriptural e numită umblare, "a umbla în lumină," și nu a aluneca prin întuneric. Acest curs e înțelegerea scopului Divin și a lucră după aranjamentul Divin, în armonie cu voința lui Dumnezeu. E de a privi afacerile după cum Dumnezeu le privește, și după cum le prezintă-ază El în cuvântul Său de favoare. Noi nu avem lipsă ori și cum, de a așa tepta ca înțelepți lumii să voiască sau să fie în stare de a privi pe consecrații Domnului în această lumină, lumii iubirei, a Ingrijirei, a lineștei, a îndelung răbdării și a bunătaței frățescă.

Din contra, împotrivorul nostru, "dumnezeul lumii aceștia," arată la oamenii fațarnici, cari folovesc numele lui Christos și a legii de iubire ca o mantauă de răutate și iubire de sine, etc.; și acest împotrivorul caută de a folosi într-un mod sucit condițiunile și terminațiunile școlii lui Christos, nu numai la lume și la profesorii de religione fațarnici, ci de asemenea cu deosebire și la învățacei adevărați cari el cu bucurie l'ar descuraja și l'ar întorcea înapoi de la dreptate, convingându-i contrar la cuvântul lui Dumnezeu, că ei sunt judecați după corp și nu după spirit.

"Învățacei sunt într'adevăr" acei cari sfârșesc cursul în școala lui Christos, cari vor fi examinați și vor deveni împreună moștenitori cu Domnul lor, Insoșiți cu El de a învăța și a binecuvânta toate familiile de pe pământ. Dar lucrul de a lua parte la școala lui Christos nu e de lipsă a aduce rezultate. După cum Domnul nostru a arătat, e numai de a continua în școală, continuând sub direcția învățătorului sub direcția cuvântului Său adevărat cu credincioșie și cu stăruință, că acest scop mare prin școală va fi dobândit. Ori și cum la fie care paș a călătoriei noastre avem privilegiul de a vedea că noi facem progres — că noi devenim a ști din ce în ce tot mai mult despre Adevăr, și tot mai mult ne face pe noi liberi. Dar noi nu avem a aștepta o cunoștință momentană și nici o libertate momentană.

CUNOȘTINȚA ȘI RESULTATELE EI

Rezultatul general a luminei Adevărului e de a rupe temelile asupririi și a face poporul liber. Dar aceste efecte sunt de un profit întrebător la acei cari nu sunt învățacei din școala lui Christos. La alți lumina cunoștinței și a libertății e în stare a-i duce mai aproape de nimicire de cât de binecuvântare; pentru că adese ori l-și iau conducerea de a-i Inșuși loruși, a înțelege după a lor cuprindere, nebunătate, îngâmfare, combatere și ne-îndestulare și în general ne-fericire. Aceste rezultate vin asupra celor cari odată au fost făcuți liberi în unele privințe numai, dar cari sunt sclavi în alte privințe. Aceasta e în general în condițiile cari să adaugă în lumea civilizată de astăzi, care cuprinde pe mulți în Biserica nominală.

Dar adevărați învățacei a lui Christos, cari iau seama la Cuvintele marelui Învățător, și în toate contiune a fi

invățăceli lui, sunt eliberați nu numai de la ignoranța superstiției (apăsării, dar de asemenea de la serviciul Ei. În loc de a aprea slăbiciune lor naturale, ei primesc mintea Divină, Adevărul. Și prin urmare, libertatea lor e una care în loc să-i vatăme le aduce binecuvântare, și în loc de ai face mândri le aduce umilință; în loc de îngâmfare și mânia le aduce liniște; în loc de disprețuire și iubire de sine le aduce bunătate și bună voință; în loc de ai face ne-mulțumitori și amărăți în spirit le aduce bucurie și pace. Într'adevăr, Fiul Omului numai singur poate să ne elibereze!

Și încă, să ne fie amintit, că libertatea noastră nu e o libertate corporală. Ea e o libertate a inimii, a voinței, a naturii; și e cu totul de lipsă pe atât timp pe cât noi avem acest tezaur în vase de lut — adică până când Creatura Nouă trebuie să întrebuințeze corpul acesta ne-perfect de carne ca un instrument și reprezentător. "Acești frați în Christos," acești "fii a celui Prealalt," vor fi eliberați în sensul absolut numai atunci când vor dobândi partea lor la Învierea dinții. — Psalm 17:15

"SERVI ACELUIA SUNTEȚI CUI SERVIȚI."

Domnul arată că acei cari fac păcat sunt servi a păcatului. St. Ioan declară că "cel ce păcătusește este din cel rău"; dacă zicem că nu avem păcat ne înșelăm noi înșine, și adevărul nu rămâne în noi." (1 Ioan 3:8; 1:8.) Cum să împăcăm noi aceste adevăruri și cum să înțelegem noi Scriptura care declară, "Fiind eliberați de la păcat am devenit servi a dreptății"? — Romani 6:18.

Noi răspundem că Scriptura nu prescrie păcătul minții noi și nici perfecțiune în dreptate corpului nostru căzut. Studiind acest subiect trebuie să ținem minte aceste două facturi. Creatura Nouă acărui corp e recunoscut mort e concepută de Dumnezeu și e reprezentată de mintea Nouă. Această Creatură Nouă NU POATE PĂCĂTUI; fiind că sământa care este în ea, mugurul Adevărului, "spiritul Adevărului," e împotrivor păcatului. Această Creatură Nouă e așa în unire cu dreptatea, și așa de adăpată cu Spiritul Dumnului, cu Spiritul sfințeniei, încât ei îi place în sfințenie, și nu în păcat; și acesta trebuie să fie cazul pe atât timp pe cât condițiile de concepere continue. "Cel care e conceput de Dumnezeu nu păcătuește (cu voința nu aprobează păcatul nici nu are plăcere de el.) fiind că sământa lui rămâne în el" (sământa sfânta a adevărului, spiritul Adevărului, cu care a fost conceput); și "cel rău nu-l poate atinge." — 1 John 3:9; 3:18.

Pe atât timp pe cât inima, voința e sfântă și în armonie cu Dumnezeu și dreptatea — aceea, e atât timp cât și conceperea noastră, Spiritul Adevărului, continue în noi — mintea nouă nu poate fi abrobată de păcat, ci trebuie să fie împotrivă. De și multe din luptele noastre sunt din membrele noastre a omenime i căzută acărui gust și dorințe, nici decum nu sunt ca a Creaturii Nouă, a Creaturii Nouă sunt separate și deosebite de a cărnei;

și slăbiciunile și ne-perfecțiunile nu sunt societate la Creatura Nouă în Christos Isus, ci e recunoscut ca acoperit sub meritul sacrificiului Răscumplătorului.

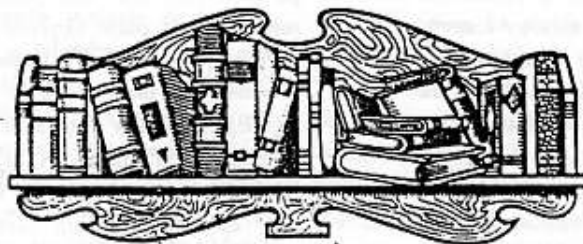
Astfel, prin rezultatul slăbiciunilor de la cădere prin Adam și prin ispite rele, corpul nostru nici odată nu va ajunge la scopul Legii lui Dumnezeu, totuși toate sfoșirile să vor întrebuința de a o supune sub legea lui Dumnezeu. Cu toate acestea noi ca Creaturi Nouă avem asigurarea Scripturală că dreptatea legii e îndelinită în noi (Creaturi Nouă) cari umblăm nu după carne ci după spirit. Adecă, noi ca Creaturi Nouă păzim legea în mintea noastră, în inima noastră zilnic împotrividu-ne la influențele amăgitoare a cărnei, căutând după ajutor divin, cu scopul ca prin urmare să putem ajunge prin favoarea marelui nostru Domn, noi vom ajunge la mărețe condiții de caracter ca Creaturii Nouă cari chiar Părintele Ceresc ne primi ca pe unii asemenea în caracter Fiului Său. Și din contră, ori și cum dacă s'ar angaja cu bunăvoință a păcătului și a trăii în păcate trăind după carne, acela e un semn sigur că sământa adevărului care a fost concepută în el a perit; pentru ca pe atât timp pe cât acești sământa în el nu poate cu voia să păcătuiască.

DOUĂ CASE DE FII A LUI DUMNEZEU

Acești cari încă nu au fost eliberați într'adevăr de la păcat și au fost primiți în societatea fiilor pot fi câte odată întrebuințați numai pentru un timp, sub condițiunile prezente, ca servi a Planului Divin spre a îndeplini Planul Vârstelor. Pentru că de exemplu, Dumnezeu guvernează și întrebuințează mâna omului în contra lui Satana. Dar Dumnezeu nu a făcut proviziune pentru o eternă continuare a păcatului și acelor cari sunt sclavi a păcatului. În fine numai aceia cari vor avea privilegiul de a exista vor fi fii lui Dumnezeu. Să nu înțelegem greș aici, deci să ne amintim că sunt fii pe două linii de natură.

(1) Fii din Vârsta Evanghelică, concepți de Părintele ca să se împărtășească cu Isus Christos, Domnul nostru, ca frații Săi. (1 Ioan 3:2; Ebrei 3:6). Casa fiilor, concepți spre natura spirituală va fi în curând completă și nici odată nu va mai fi adăugare la membrii ei. Aceștia primesc natura Divină.

(2) Ceea-l-altă casă de fii va fi încurând începută; pentru că declarația e că Domnul nostru Isus va deveni Părinte, un dător de viață la lume — ori care va primi acest dar de la Dumnezeu sub condițiunile Legământului Nou în decursul de O Mie de ani. Aceștia vor fi fii după înviere; pe când Biserica are de a fi fii în viere Intăi, a celor întâi născuți. Referându-ne la acești fii a lui Christos cari vor fi născuți la un drept deplin ca fii la încheierea Vârstei de O Mie de ani, Apostol declară că ei vor fi scăpați "de la sclăvia coruptă a morții în glorioasa libertate a fiilor lui Dumnezeu" — liberat din păcat, moarte, suspinare, plângere și etc. Aceste privilegii comune a tuturor fiilor lui Dumnezeu, ei vor moșteni prin marele sacrificii de Ispășire. Aceasta clasă va primi natură perfectă omenească. Z. '17—75.

Continuare din Studii in Scripturi Volumul al 5-lea cap. XI

SPIRITUL UNEI MINTE SANTE SANATOASA.

Dumnezeu nu ne-a dat spiritul temerei, ci al puterii, al iubirii și a minții sănătoasă. — 2 Timotei 1:7.

DRIN ORI CE lege de limbaj, spiritul temerei e pus aici în asemănare cu un alt spirit. Dacă spiritul de iubire, putere, și a unei minți sănătoasă, fie a unei persoane ori trei persoane, apoi în toate cazurile spiritul temerei să fie considerat altă persoană. Falsificarea unui astfel de argument e așa de invederat ca și cum nu ar lipsi mai mult decât o singură adevărită pentru desprobarea ei.

§ 2. În măsură după cum poporul Domnului e umplut cu Spirit sânt sau înrăurire, și dezvoltat din ce în ce prin El, și înlărgiți, ei au cel mai puțin spirit de frică Spiritul temerei e un izvor fructifer în afacerile spirituale, semnifică o lipsă mare de credință, o lipsă a spiritului sânt. Spiritul temerei e un izvor fructifer în afacerile spirituale, în ori care trăsătură de creștere a unui creștin, individual ca și o Biserică; și e în apropiată asemănare cu slăbiciunile corporale și neputințele sale. Un fiu al lui Dumnezeu care e umplut cu Spiritul sânt e un uriaș în comparație cu al său natural fiind că temerile lui sunt învinse, inima e stabilită, credința sa e înrădăcinată și întărită, și sufletul său e ancorat, sigur și statornic, dincoace de vâl. Astfel e oprit a mai fi mânat între stâncile nenorocirii când viforul vântului de strămtoări să respândește. Spiritul sânt e astfel o putere la acei cari îl posed, cari adese ori a căuzat încremenire în inima inamicilor lor.

250 § 1. Pretinderea noastră nu e că Evanghelia lui Christos stă ca o însărcinare asupra celor tari în corp și în minte puternică; chiar din contră la aceasta, noi ținem, ca o afacere a faptului, precum și ca o afacere a mărturiei Scripturală, cum că Evanghelia lui Christos stă ca însărcinare asupra celor slabi; cari i-și simțesc slăbiciunile și recunosc mai mult decât cei tari că le lipsește ajutor. Pe când această încă e o înrăurire transformătoare a Spiritului sânt asupra celor cari o primesc, așa că în slăbiciunile lor ei sunt tari. Cele slabe ale lumii sunt făcute tari prin Dumnezeu prin Spiritul puterea lui D-zeu, răsturnând jos înțăriturile rătăcirii și a păcatului, și până la sfârșitul luptei ca un bun soldat a domnului nostru Isus Christos, pe cei ce din natură sunt departe de a cugeta. — 1 Cor. 1:27; 2 Cor. 10:4; 2 Tim. 2:3,4.

§ 2. Acuma la începutul Vârstei noastre a fost cazul, când cei slabi ale lumii acesteia cu bucurie au primit Evanghelia și s'au încredințat cauzei lui Christos. Si remaseră credincioși până la sfârșitul vieții lor, încât au suferit cele mai grozave ispite și greutăți și au trebuit ca să sufere ca martiri din partea celor tari ale lumii. Și în timpul nostru tot acela e cazul la aceea clasă, de și cu toate că secretul persecuției s'a schimbat foarte, totuși e de lipsă de a răbda greutate ca soldați buni, și a "pu-

ne viața noastră pentru frați"; și cele slabe ale lumii da cele ce sunt nimica, pe cari D-zeu l-ca ales, cari întrec înțelepciunea și puterea acestei lumi: — 1 Cor. 1:27,28.

250 § 3. Acest Spirit a lui D-zeu în noi nu numai e o putere, ci un Spirit de iubire, zice Apostolu, iubirea aici amintită, nu e iubirea naturală pe care în oare care măsură o au toți oamenii, și chiar și animalele, în mare măsură un spirit de egoism. În acei cari primesc Spiritul sânt a iubirii, apoi această în ce să-și peardă caracterul egoistic, și să-și dobândescă o iubire generoasă așa, o iubire de sacrificare de sine, care nu e bazată pe egoism, ci pe principiile dreptății, pe adevăr, bunătate și în general pe posesiunea Spiritului lui D-zeu, în îndemnul lui. Și acesta Spirit de iubire să continue, înmulțindu-se și abundând din ce în ce tot mai mult, până când cel desăvârșit va fi sosit și cel care e în parte va fi înălțurat. — 1 Cor. 13:10.

251 § 1. Acuma în poporul Domnului nu mai sunt manifestări minunate ale Spiritului sânt decât acelea care apostolu le denumește în textul nostru "Spiritul unei minți sănătoși în minte mai mult de cât poporul lumesc. Chiar din contră după cum noi deja am văzut tendința Evangheliei e de a atrage pe cei mai neperfecti pe unii cari recunosc lipsa și neputințele lor, că le lipsește har și putere, una mai înaltă, în loc de a influența pe acei cari sunt de o minte mai tare, și mai sănătoasă, — pe cari de-i a i'ar asemăna cu ceea-lalți, ei au îndestulare de sine, ei să află drepti, ei pretind că au un spirit sau o minte dreaptă.

§ 2. Dar ori și sând Adevărul e primit într'o inimă bună și onestă i-și aduce fructul său legitim, și poporul Domnului devin partași la spiritul Său, ori că sunt ei din natura tari ori slabi, el prin aceasta dobândesc "Spiritul unei minți sănătoasă."—prejudițiile lor sunt mai curate, mai ce să facă, și ce să facă, direcții cari aproape acoper toate trăsăturile și scopul vieții. Cei ce au primit ei nu să încred mai mult la prejudițul lor, nici numai la ei sunt scutiți în schimbările vieții de lațurile și greutățile în cari cad acei nu au direcția și înțelepciunii supra-o-menească.

§ 3. Ca rezultat a căderii rasei noastre în păcat și condamnare, și moarte, întreaga lume nu e sănătoasă în feliurite graduri, însă după împrejurări și moștenire. După cum unii sunt mai puțin în corp de cât alți, tot așa sunt unii mai puțin sănătoși mental de cât alți, după cum Scriptura declară, "Nimenea nu este drept (desăvârșit, sănătos, nici încorp nici în minte), nu nimenea." (Rom. 3:10.) Figurativ toți sunt acoperiți cu răni și vânățai, — mental și fizical. (Isaia 1:5,6.) Blăstămul păcatului a pus mâna sa grea pe întreaga minte și corp omenesc.

252 § 1. E un fapt bine recunoscut că suferința într'o membră a corpului cauzează durere la corpul întreg.

cuprinzând și mintea. Mintea nu ar putea fi perfect sănătoasă, pe atâta timp cât a fost suportată și nutrită de un corp ne-sănătos. Un stomac derajat prin circularea plămânelor are un efect direct asupra minții, precum și asupra tot-sistemul fizical. Persoana a cărei plămâni sunt bolnave nu poate împiedeca un grad de mișcare în corespondere: deasemenea, când celelalte organe, inima, răunchii și ficatul, fiind bolnave implinesc funcția lor într-un mod ne-perfect, fără de a mai întreba, efectul e sângele care circulează fără de rânduială și sistemul nervilor în disordine, acăror centru este creurul. De asemenea creurul care e chinuit de durere ori nutremânt ne-perfect — nutriție rea, sau frigurat prin lipsa de acțiune a organelor ascunse, e sigur a fi mișcat în toate diferitele sale funcții: și pentru aceea nu e în stare așa de corect și logic a cugeta, ca și când ar fi în condiții perfecte. De ne, încât cuvântul deranjat nu e aplicat de cât în unele cazuri adecă la cele mai stricte la termiunul ne-sănătate, necumpănire. Dar nici un prejudițiu și experiențe nu întrebă aceste concluzii.

§2. Intrebarea să rădică, când unde și cum servește Spiritul sânt spre repararea prerjudițului unui creștin, și să i devină Spiritul unei minte sănătoasă? Noi respundem că mintea Divină e o minte perfectă, "sănătoasă," și prin urmare creștinii sunt în stare a-și pune în lături mintea și prerjudițul lor, la unele sau la toate afacerile, și a primi în loc mintea Divină, voia, judecata pentru controlul vieții intru atâta încât ei vor avea Spiritul sau indemnul unei minte sănătoasă — mintea lui D-zeu. Noi nu voim a zice că creurul creștinului să se schimbe din rânduiala naturală a lucrării sale, ci subt conducerea Spiritului sânt, Spiritul Adevărului, așa unii învață gradual a-și îndrepta greșurile lor a prerjudițului lor cu privire la toate întrebările diferite cari vin, înainte lor, spre a le uni în armonie cu învățăturile sântului Spirit prin Cuvântul lui D-zeu. Să fecem o ilustrație: de exemplu noi am avut un cias, cu un regulator sărac, și fără mijloace de regulare; de exemplu de asemenea dacă noi l'am fi adăugat la un cronometru de absolută corecție, ne-ar fi arătat că ciasul nostru a pierdut 30 minute tot la 24 de oare noi am învăța cum să l corectăm, de al reșeza în fiecare 24 de oare. Mai departe noi am ști cum să socotim greșala lui, la fiecare punct a zilei. Tot așa și cu prerjudițul nostru, și alte diferite afaceri și lucrări a vieții când le măsurăm cu măsură perfectă, noi aflăm că suntem ori prea iuți ori prea înceti, ori prea slabi, ori prea, tari în mișcările noastre mentale și fizicale. Pe când noi suntem vrednici de a schimba metodele noastre de cugetare și acțiune de ale avea în perfecție și în deplină unire cu acei a Domnului nostru Isus, înainte mergătorul nostru, ori și cum noi suntem învredniciți de a ne regula cugetele noastre și judecățile, după înainte mergătorul nostru care stă înaintea minții noastre, pe o cale și într'o măsură care acei ce nu au acest înainte Mergător sau exemplu, ori acei cari nu caută a fi reglați de el,

nu vor fi în stare a apretei nici a să face pe ei înșiși exemplu asemenea.

253 § 1. Unul care nu a notat în prietini săi în vecinii săi (precum și în el însuși) abundante dovezi despre astfel de minte ne-sănătoasă că ei nu sunt în stare a conduce afacerile lor într'un mod încrepător, și care ori și cum cauzează mare plictiseală prin încercările de a conduce afacerile altora? Cu toate acestea în ideile lor deserte judecă pe alți, bătăind pe alții în afacerile altor oameni, totuș dovedint prin necapacitatea de a-și conduce însăși afacerile sale. Nu e aceasta o dovadă despre o minte nesănătoasă — o măsură de nebunie? Nu aflăm noi că tot acele principie, duc la o mai mare întindere, e de notat în cazul acelor a căroă prerjudiții sunt așa de smintite încât ei sunt obligați de a fi mărginiți într'un asiliu? Fără indoiala nebunia, ne-aprobarea și frica sunt baza durerilor mentale în majoritatea acelor cari sun deșunuiți în spitaturi de smintiți — mulți fiind stăpâniți de posesiune demonică. Dacă intrăm într'un asiliu de smintiți noi întâlnim tot de acei smintiți, cari înzădar trăsesc pot să fie ei bogăți ori fie ei regi sau regine, ori nobili ori prinți, și în corespundere plini de mândrie și de un indemn ușor a se supăra. Alți au suferit nedreptăți anchipuite, și inchipuindu-și că ei nu sunt destul de apretuiți, și cum că prietini lor ar voi să se curtească de ei; de frica influenței lor ori că vor ascunde abilitatea lor ori de a i împiedeca de a-și dobândi o fericire. Alții de inchipuindu-și că alții caută viața lor cum că toată lumea e mâniaoasă, și numai ei sunt smintiți; ori că Dumnezeu e în contra lor, și cum că partea lor e chinul etern, fiind că ei au făcut păcate ne-ertate, etc.

254 § 1. Toate acestea sunt numai asprimele condițiilor mentale și caracterului cari observarea le poate vedea în fiecare zi în umblările vieții. Ter dența, puterea și spiritul lumii, cu ambițiile și mândria sa, asupririle eirătăcirea și frisa, e de intrări aceste condiții naturale; și ca rezultat la acestea aflăm că nebunia în formă aspră i-și face grabnică adăugare prin întreaga lume civilizată.

§ 2. Ce lipsește la astfel de oameni, și la întreaga omenime, ne lipsește o minte sănătoasă: Dar timpul pentru vindecarea lumii în general în general de a fi vindecată mental și fizical a cărei leacuri sunt în mânele marului Medic pregatite pentru Vârsta Milineală, când pe deplin va fi introdusă; dar Vârsta nupoate fi introdusă și binecuvântarea ei nu poate veni, până la timpul cuvenit. La timpul cuvenit ori și cum, chemata Biserica a Evanghelice dobândește prin Domnul ei și cuvântul Său, Spiritul Său Sfânt, Spiritul sfânt a minții Sale sănătoasă, care e tot astfel de minte său Spirit ca a Părintelui. Si în măsură după cum fie care membru face folos din privilegiurile sale în această legătură el va fi ajutat în nefericirile sale naturale, mentale și fizicale care ni l dăruște nouă, și asemenea va fi dăruit la întreaga omenime. Cuvântul Domnului ne îndrumază astfel: — Eu zic

fiecărui dintre voi, a nu cugeta în sine mai mult de cât să cuvine a cugeta; ci să Cugetați modest, precum Dumnezeu a împărțit fie cărui măsură credinței." (Romani 12: 3) E o luptă cu mulți de a învinge apăsarea de ei înșiși, spre a putea dobândi Spiritul unei minți sănătoasă, în privința talentelor, lor dar ei sunt ajutați, în acest lucru de a cunoaște mândria lor, prin cuvintele Domnului care zice, "Ferti cei blânzi că aceia vor moșteni pământul. Ei sunt ajutați de asemenea prin cuvintele Apostolului, care declară că "Dumnezeu să opune celor mândri, dardă milă, favoare celor umiliți." "Pentru aceea umiliți-va sub mâna cea puternică a lui Dumnezeu, ca să puteți fi înalțați la timpul cuvenit." — Matei 5:5; Jacob 4:6; 1 Pet. 5:5,6.

255 § 1. Dar, ca și o afacere a factului; nu mulți mari, nu mulți înțelepți, după cursul lumii acesteia și după această înțelepciune a lor, a ales Dumnezeu; ci pe săracii lumii acesteia, bogăți în credință, — cari nu să încred în înțelepciunea lor, nici în dreptatea lor, ci primesc pe Christos ca înțelepciunea lor, ca îndreptățirea lor și tot avutul lor.

§ 2. Alții au mai în contra "spiritului" de temere de a lupta; dar sunt suportați prin "Spiritul adevărului," "Spiritul de iubire," dacă îl primesc, — Pentru că "iubirea perfectă scoate afară frica." (1 Ioan 4:18.) Pe cum ei învață a cunoaște pe Dumnezeu prin Cuvântul și grațiosul Său plan a vârstelor așezat în cuvântul Său, care strămută răutatea din mintea lor, care de frică și temere chinuște pe așa mulți. Si în loc de frică, dă speranță — o speranță care nu rușinează pentru că iubirea lui Dumnezeu e turnată în inimele lor prin Spiritul sfânt, — Spiritul unei minți sănătoasă.

§ 3. Tot astfel acei cari sunt prea umiliți (la care le lipsește încrederea în sine) de a putea desăvârși ceva vr'o dată în viață lor, sunt încurajați și radicați și făcuți folositori lor înșiși și la alți, tot prin acel Spirit de Adevăr cari mustră și corectează pe acei cari să încred în sine, să prea prețuiesc pe ei înșiși, constincioși de sine. Cei mai dintâi sunt asigurați prin asigurarea ajutorului Dumnezeiesc: cei mai din urmă sunt reținuți și moderați, aduși în supenere și învățați după plăcerea lui Dumnezeu și a fi folositori pentru ei înșiși: precum Apostol zice, "Dacă cineva cu (icredere) cugetă că el știe ceva (din însăși înțelepciunea sa), el nu știe nimic din ceea ce ar trebui să știe." (1 Corint 8:2.) Dar transformarea caracterului, să ne amintim, că nu vine din zicerea Doamne, Doamne, nici prin aceea a avea o Biblie; nici prin aceea a lua parte la organizație omenească numită biserică: ci a să împărtași cu Christos, și a primi de la el Spiritul unei minți sănătoasă, Spiritul Său și al Părintelui.

256 § 1. Ficare om, care prin mila lui Dumnezeu, și prin însăși primirea acestei milă, și a devenit în posesiunea Spiritului Adevărului a minții sănătoasă, are multă înaintare pe toate căile mai mult de cât toți cei-l-alți

oameni; pentru că Spiritul unei minți sănătoasă e Spiritul înțelepciunii. Așa o minți valorează mai mult de cât ori ce alte lucruri a vieții — decât bogăția, faima, poziția socială, etc. Din acest punct nou de vedere el lucruri în legătură cu toate altele pe cari alți nu le obsearvă. Mintea sa fiind instruită din Cuvântul Domnului, să descerne că dacă el ar dobândi toată averea lumii, el nu ar putea lua nimic cu el după moarte. El vede că faima e adâncă și foarte trecătoare, și în cursul grabnic a vieții cei morți sunt curând uitați. El vede că societatea e trecătoare, și toate mărturisirile ei de stimă, etc., cari adese ori sunt nesincere, trecătoare și să sfârșesc cu moartea, sau păgubire financiară. Ei văd în limbajul lumii, că — "Jocul (de ocaziune de faimă și bogăție și plăcere pământescă) nu valorează nici o candelă de său." Si înt' adevăr, din punctul de vedere de mijlocire a bărbatului și a femeiei a acestei lume, e numai ca un joc de cărți, — ne-îndestulător în rezultate, fiind că chiar cele mai reușitoare mijloace în asemănare sunt nimic.

257 § 1. Pe de altă parte, fii lui Dumnezeu cari acuma sunt concepuți de Spiritul Sfânt spre o "Cheme-re înaltă" a Vârstei Evanghelică, la cari s'a oferat ceva ce atrage mintea lor de la minciunile și înșălăciunile cari prind captiv și adese ori încălesc mintea omenească în general. Bucuriile și ambițiunile lor sunt mai înalte, — pentru poziții sociale mai înalte pentru mai mari bogății și pentru o Impărăție; cerești și Impărăție eternă. Ambițiuși inspirate prin promisiuni cerești, sunt ambițiuși sfinte, pline de milă și fructe bune, și lucrează pe linia iubirei, pe când lucrările ambițiilor pământești lucrează pe linia egoismului (iubirea de sine).

§ 2. Omul sau femeia a căror țintă e rădăcată de la sburdăciunile și deșărtăciunile și ambițiile pământești, și și-au pus ținta pe cele cerești, de sigur va avea ocaziune mai bună de a exerciza o judecată mai sănătoasă în privința tuturor afacerilor din viața prezentă — fiind că el caută asupra lor în comparație din punctul de vedere ne-interesan. El e în lume și el e obligat a trăii, și spre acest scop de a preîngrijii lucruri de lipsă cuvenite și onesețe în fața tuturor oamenilor dar de a mai dori după lucrurile pământești el e liber, el într'un grad e scăpat de sgârcenie, lăcomie, mândrie etc., și sunt învredniciți a cugeta mai bine, și a exerciza bunătate și simpatie cătră toți oamenii. Spiritul sau mintea sănătoasă, ori judecata mai bună a unui creștin cu experiențe nu e recunoscută ca o corectare sau reparație a minții sale pământească sau corporală, ci ca o minți nouă ori indemn nou, concepută în el de sus prin mărețele promisiuni a Cuvântului Domnului. (2 Pet. 1.4.) El astfel e ajutat prin cauza indemnului nou, Spiritul sau indemnul unei minți sănătoasă, Spiritul Sfânt a Domnului. Si mintea lui va fi sănătoasă în măsură după cum el primește și e umplut cu Spiritul Sfânt. Si acetsta poate grabnic sau incet după cum e de ferbinde sau rece după cum e iubirea și dreptatea lui pentru Domnul.

258 § 1. Domnul nostru însuși a pus întrebarea, "Ce av da omul în schimb pentru suftetul său (ființa — existen-

ta)?" (Mateu 16:26.) Un om cu mintea sănătoasă nu ar schimba cel mai prețios lucru pe care el îl peșede (fința sa), pentru nimic — nici pentru avere onoare sau rang. Si în măsură după cum unul primește Spiritul unei minte sănătoasă, aceasta va fi prețuirea lor. Din contră noi vedem lumea de astăzi, făcând împotriva, și astfel probându-și mintea lor ne-sănătoasă. Ceea ce e cunoscut că oamenii cei mai înțelepți a lumii perd timpul pe ceea ce nu e indelstulător; — la ingrămădirea averilor; în luptă după onoare, în luptă după poziții sociale alegere în luxuri și plăceri deșerte și păcătoase. Chiar în așa afaceri în cari nu este viitor; toți câți au Spiritul unei minte sănătoasă pot să vadă că o cale e ne-înțeleaptă; fiind că majoritatea sepeasă pot să vadă că așa o cale e ne-înțeleaptă; fiind că majoritatea sepează timpul în pregătiri de petreceri, și apoi zac în moarte, recunoscând că ei n'au dobândit ceea ce au căutat, și bogăția și onoarea care au părășit-o va fi curând împrăștiată, și de nu va fi împrăștiată, totuș urmele unei minte ne-sănătoasă va rămânea ca o măr-turie.

§ 2. Viața lumii, goală de scopuri înțelepte și ambițiuni, e ceea ce Apostol numește. "Petrecerea (viața) voastră deșartă tradițională primită de la părinții voștri." (1 Pet. 1:18.) Obiceiul pentru lucruri nevrednice e o moștenire; oamenii nu să opresc să judece afacerile, ci să aruncă în deșisurile în care părinții lor s-au aruncat. Apostol ne arată că schimbarea noastră e din cauză că noi am recunoscut cum că am fost răscumpărați prin prețiosul sânge a lui Christos. Si aceasta ni s'a descoperit nouă prin cuvântul de har că cursul lumii e deșert, și toți urmează calea deșartă și afundați în coruperemintea ne-sănătoasă din cauza căderii omului dintâi. Si după ce am învățat despre marele Preț de Răscumpăre, noi bucuroși ne consăcram celui care ne-a răscumpărat, și de la care am primit Spiritul unei minte sănătoasă.

259 § 1. Când această viață e privită din punctul de vedere a Spiritului Sfânt, prezentată în Cuvântul Domnului, e învederat a fi numai un period de scolare, o pregătire pentru o viață viitoare, pentru toți cari văd premiul și aud "Chemarea." Ori și cum, numai acei acărora ochi sunt deschiși și cari văd din lăuntru și pot să recunoască cât de ne-înțelept e cursul majorității, cari așa departe sunt de a-și înfrâna pornirile lor egoiste, și a cultiva cele mai nobile și mai adevărate elemente a naturii lor căuzată, și în cazuri a ciopli caracterul lor, si a nu lăsa lumea în caracterul ei să devină mai slabă decât în care s'a născut, și adese ori să adeverește că urmașii lor moștenesc un mare grad de slăbiciune de la păranții lor.

§ 2. Pe de altă parte, pe când Cuvântul lui Dumnezeu și Spiritul sfânt din Cuvântul Său rețin ambițiile noastre de-a alerga după bogății pământești, și ne asigură că "iubire de bani e rădăcina tuturor răutăților" (1 Tim. 6:10) și aceea ne scutește pe noi de la izvoarele de lenviri și trândăvie, instruiindune că fiecare să facem lucruri oneste față de oameni și mai ales în privința casei credin-

cioasă a Domnului. Cuvântul lui Dumnezeu ne indeamnă a nu fi "leneși în afaceri ci sirguincioși în Spirit, servind Domnului." Rom. 12:11.) Astfel acei cari au Spiritul Domnului, sunt păziți din calea nebuniilor acelor cari sepează viața de a adună comori fără de vleoare; și acei au Spiritul Domnului sunt păziți de trândăvia sumeță, și sunt îndemnați a fi vioi în toate serviciurile cele bune cari vor fi pentru ajutorul omenimei și cari după aprobarea Domnului vor fi permise ca un servici bun "făcut Domnului," care va avea o resplată abundantă în viața eternă.

§ 3. Spiritul unei minte sănătoasă vede ocaziune în viață prezentă de a putea dobândi bogățiile caracterului de har, și de a depune comorile cari nici molia nu le mănca nici rugina nu le strică, nici ifurii nu le fură, ci unele cari rămân în etern. Nu că Spiritul unei minte sănătoasă ne-ar conduce a trăii în viitor dacă noi am neglija această viață din prezent: ci din contră trebuie să trăim înțelept în viață din prezent, de a purta în memorie viitorul.

260 § 1. Spiritul unei minte sănătoasă lărgește și adâncește caracterul pe toate liniile sale bune; și nu numai că ajută posesorului de a lua priviri corecte, ci de asemenea de a lua priviri corecte și la consăngenii săi în degradări, și i mărește simpatia. El recunoaște acestea prin căderea în păcat că lui însuși îi lipsește milă corectare ajutatoare, după cum lipsește la lumea întreagă, și lipsa în general pentru simpatie și ajutor de restornicire. Si el învață a îndreptă ne-perfecțiile și neajunsurile minții sale, și cu atâta mai mult simpatizează cu alți cari sunt fără principurile regulatoare a Spiritului unei minte sănătoasă, și cari sunt împedecați de a o primi din cauza împotrivirii Adversarului, "Dumnezeul lumii aceștia," care orbește mintea oamenilor ca să nu creadă, ca să nu le străluciască minunata lumină a lui Isus Christos în inimile lor, care ar putea aduce în inimile lor Spiritul unei minte sănătoasă. — 2 Cor. 4:4.

§ 2. În măsură după cum să desvoaltă în acest Spirit sfânt de adoptare o Creatură Nouă în Christos Isus, el devine prin lucrarea ei tot mai îndelung răbdător, mai cu simpatie, mai generos, mai iubitor, — mai în asemănare Dumnezeiască. Si aceste bune voiuște a caracterului nu numai că vor îndeplini farțele vietei sale pe călătoria, ci de asemenea cuvintele și cugetele. În măsură după cum Spiritul său sfânt a întrerupt lucrarea lui ne-onestă de mai-nainte precum și cuvintele sale de mai-nainte în privința prietinelor și a vecinilor ori a iniamicilor: și tot în asemănare întreruperea ne-dreptăței și a răutăței în privința celor mai sus numiți.

§ 3. Spiritul unei minte sănătoasă va face gradual da de sigur pe bărbat un bărbat mai bun, pe tată mai bun, pe fiu mai bun, pe femeie o mai bună, pe mamă o mamă mai bună, pe fecioară o fecioară mai bună. Aceasta să îplinește din cauza că temeiul, cugetu l. cuvântul și conducerea s'a schimbat de la egoism la iubire. După ce o persoană e cuprinsă de Spiritul unei minte sănătoasă, Spiritul iubirei, în măsură după cum persoana ajunge în

posesiunea acelu Spirit va căuta tot mai puțin după drepturile, privilegiile și derințele sale, și se va interesa tot mai de ale altora. Totuși voința Domnului trebuie să fie întâi, dar al doilea ceea ce îi place Domnului, e ca noi să iubim pe toți cu cari avem atingere, și mai cu seamă cei din familia Sa: și în armonie cu acestea e de a avea plăcere de Domnul mai întâi, și apoi de familia Domnului, și de totii oamenii după cum avem ocaziune, cugetele sale vor lucra, cuvintele sale vor fi conduse și regulate și conducerea sa să va forma de sine.

261 § 1. Dar nu are a urma că bărbatul sau femeia care a primit Spiritul unei minți sănătoasă, va fi cel mai bun frate, ori cea mai bună soră, ori cel mai bun tată, ori cea mai bună mamă, în fiecare particular; că precum noi deja am propus, misiunea Evangheliei lui Christos, ca începătoare asupra lumii civilizată, e a lua pe cei slabi din ea, și cei fără nici o valoare, ca acestea să fie rădăcați și pregătiți în măsură după cum intră în consacrare Domnul lui, și primesc Spiritul unei minți sănătoasă. Din contră unii au fost născuți mai bine pe o scală mai înaltă, sau înclinați spre dreptate de sine, dar refuză ajutorul pe care Domnul li'l dăruiește. Aceștea pot să devie bărbați nobili, ori femei nobile, ori copii nobili, părinți nobili din cauză că au fost din naștere mai nobili, care au moștenit-o de la părinți creștini cari au avut mai bune înțelegeri și mai mare înțelepciune. Dar fără ca aceștea să primească pe Mântuitorul și oferarea unei minți nouă, ei sunt foarte siguri că să vor degenera (strica) ei: cât și bunătața lor, etc., de a deveni în mai bună formă pe din afară, acoperind un egoism din lăuntru, care mai curând sau

mai târziu va crește înurmașii lor, care îi va aduce pe o scală mai joasă.

262 § 1. Cugetul nostru cel mai principal care dorim de al impresă (intipări) e că: pe ori care om sau femeie pe care adevărul și harul lui Dumnezeu îi va ajunge chiar dacă ar fi ei în cea mai joasă stare și nemoalitate și neștiință va fi rădăcat sau rădăcată și vor fi făcuți mai nobili, mai buni mai curați mai cu băgare de seamă și mai consideratori de alți, — în măsura după cum primesc mintea nouă, Spiritul unei minți sănătoasă.

§ 2. Mintea ne-sănătoasă a omenimei în general naintează fără privire la legile sănătății, și aproape fără nantează fără privire la legile sănătății, și aproape fără îngrijire de susținerea urmașilor lor, și în cea mai vătămătoare stare a legilor naturii; chiar așa cum e plantarea animalelor inferioare, vite, oi căni, etc. Nu e mirare că Apostol amintește credincioșilor de a exerciza o minți sănătoasă de a o folosi în cea mai înaltă putere de natură în producție, zicând "Bărbaților umblați cuvenit cu femeile voastre potrivit cu cunoștința." (1 Petru 3:7.) Dacă acest Spirit a unei minți sănătoasă va stăpâni, cu cât mai multă considerare va fi arătată pentru femeile delicate și însărcinate, de cătră bărbații lor cari într'adevăr le iubesc — de a umbla cu ele potrivit cu cunoștința.

§ 2. Dar numai servii și servele Domnului au primit Spiritul unei minți sănătoasă. Mulțămită fie lui Dumnezeu că timpul e aproape când prin serviciul acestor servi și serve, cari vor fi înputerniciți cu Regele mării, și toată lumea va fi binecuvântată, și Domnul va turna Spiritul Său cel sfânt a unei minți sănătoasă "preste toată carnea."

Studiul al XI-lea Spiritul Sfânt a ispasirei

IMPOTRIVIRI PROPUSE CONSIDERATE

SCRIPTURE APARUTE A FI CONTRAZICATOARE EXAMINATE — NU STANGETI SPIRITUL. — NU INTRISTATI SPIRITUL. — SPIRITUL ADEVARULUI. — MANGAI-TORUL. — UMLUTI CU SPIRIT SFANT. — A MINTI SPIRITULUI — ISPITI SPIRITUL DOMNULUI — PACATUL CONTRA SPIRITULUI SFANT — SPIRITUL A ZIS. — "CACI SPIRITUL SFANT SI NOI AM HOTARAT." — OPTI DE SPIRITUL SFAND. — SPIRITUL SFANT. — SPIRITUL SFANT MARTURISESTE. — SPIRITUL SFANT VA FACUT PE VOI INGRIJITORI. — SPIRITUL SFANT UN INVATATOR — UNGRAREA DE LA CEL SFANT. — INSUS SPIRITUL SA PUNE PENTRU NOI CU SUSPINURI CE NU SA POT SPUNE. — CUM SPIRITUL LUMEA. — "PRIN ACEASTA CUNOSTATI SPIRITUL LUI D-ZEU DIN SPIRITUL LUI ANTICRIST."

IN INGRIJIREA traducerei importantă a Scripturii a fost făcută de trinitați (cari pretind că trei persoane sunt o singură persoană), la o mulțime de pasagiuri s'a dat o înclinație sau încercare care să pare a cauza o disarmonie ori neuniure între unele din acestea și ce noi mai înainte am văzut că nu ar fi un subiect Scriptural precum și înțelept de a fi pus sub discuție și anume că Spiritul Sfânt a Părintelui și prin Fiul, Spiritul de ispașire e în poporul Domnului. De aceea vom lua o mulțime de Scripturi-adece tot ceea ce noi cugetăm deasemenea că confuzează mintea multora. Deci să examinăm toate acestea la o altă, cu inima noastră plină de credincioșie la cuvântul lui Dumnezeu, și doritori de a fi conduși de spiritul Sfânt a Adevărului: și vom înainta la ceea-l-altă parte a subiectului, care nu

poate fi așa de ușor înțeles până când nu sunt sfămătate aceste pietri de potignire apărute.

NU STANGETI SPIRITUL. 1 Tesal. 5:19.

264 § 1. Cuvântul grecesc, care aici e tradus apare de opt ori în Noul Testament, și în ori care caz să refere a stânge focul sau lumina. Purtând acest cuget, deci să ne amintim că din pricina că noi avem Spiritul ori mintea lui Dumnezeu, care ne luminează, noi suntem numiți "lumina lumii" (Mat. 5:14). Astfel noi vedem că Apostol vrea să zică dacă noi am fi seduși de spiritul lumii aceștea, de a deveni lumește, apoi această lumină a minții sfântă ori a Spiritului lui D-zeu în noi ar fi stâns și golit din noi. În unire cu aceasta să unesc cuvintele Domnului nostru, "Dacă lumina care e în tine să întunece (stânge), cât de mare va fi întunecimea. — Mat. 6:23.

NU INTRISTAȚI SPIRITUL LUI DUMNEZEU
PRIN CARE VAȚI SIGILAT SPRE ZIUA RESCUMPĂRĂRII
EFES 4:30.

264 §2. Sigilul după cum am zăcut la încheierea capitulu-
lui al 9-lea, că semnifică a însemna, a face semn. Fii lumii
acestea pot fideosebiți prin anumite semne, precum și lui
Dumnezeu, Creatura Nouă în Christos, prin alte semne
sau caracter pot fi cunoscuți. Semnul unei clase e Spi-
ritul (mintea îndemnul și voința) lumii; în cealaltă cla-
să e sigilul sau semnul Spiritului (mintea îndemnul și voi-
nța lui Christos și a lui D-zeu. De la momentul consacra-
rei adevărată lui Dumnezeu, dovada semnul ori sigilarea
poate fi notată în cuvinte, în cugete și în umblare. Aceste
semne cresc din ce în ce tot mai deosebite după cum min-
tea nouă crește în har, în cunoștință și iubire. În alte cu-
vinte Spiritul (mintea) Dumnezeu devine mintea sau spiri-
tul nostru, în măsură după cum ne predăm voința noastră
omeniască ori spiritul în toate la voința Spiritului lui
Dumnezeu. Astfel noi suntem îndemnați de a permite ori
de a lăsa tot aceea minte de a fi în noi care a fost în Chri-
stos Isus Domnul nostru, adică o minte ori un îndemn de
a face numai voința Părintelui. Pe când mintea noastră
nouă ori Spiritul e sfânt ori condus de Dumnezeu. În acest
text sub considerarea Apostol ne amintește că să nu facem
nimic din ceea ce ar fi o vătămare la legământul nostru
adecă noi să nu facem ceva ce ne-ar cauza întristare min-
ței noastre celei nouă, ori să lovim conștiința de a părăsi
datorința noastră, la Creatura Nouă în Christos. Nu în-
tristați Spiritul Sfânt, mintea lui Dumnezeu, în voi care este
sigilul vostru ca dreptul de fii a lui Dumnezeu.

"SPIRITUL ADEVĂRULUI."

265 § 1. "Spiritul Adevărului nu va vorbi de la sine,
ci ceea ce va auzi. Va vorbi, și El vă va arăta lucruri vi-
itoare." — Ioan 16:13.

Această Scriptură a fost considerată pe pagina 170,
dar vr'o câteva trăsături adăugate avem de a fost consi-
dera și aici. Invățaceii D-lui ca Iudei și oameni naturali,
au privit la lucruri dintr'un punct de vedere pământesc,
așteptând o scăpare omeniască și o împărăție pământescă
în mânele oamenilor căzuți. Domnul nostru a vorbit cu
ei despre Impărăția lui Dumnezeu, Dar El n'a explicat
până când nu le-a spus că El trebuie să moară, trebuie
să i lese și să meargă într'o țeară depărtată, ca să capete
autoritatea Impărăției, și apoi să se întoarcă și să stabile-
ască Impărăția și să mărescă pe ai Săi la Sine ca dim-
preună moștenitori și deșteptându-i prin declarația lui,
El i'a asigurat că ei nu vor fi lăsați de tot singuri, dar
după cum Părintele l'a trimis pe El ca să facă un lucru,
așa, în decursul absenței sale, Părintele va trimete un alt
Mângăitor, în numele lui, sau ca un Reprezentat al Său
pentru acel timp. Ei nu trebuie să capete ideea că Mângăi-
torul care va veni va fi un al doilea Mesia, ori un învăță-
tor deosebit; pe când El zice, că "El nu va vorbi de la
Sine"; El nu va învăța după cum el vrea și disarmonie cu
aceea ce Eu am învățat care voi dejați primit; "Dar tot
ceea ce va auzi aceea va vorbi."

266 § 1. Adecă Acest Mângăitor va, fi numai un
canal de comunicare între Mine și Părintele pe de o par-
te, și pe de altă parte între iubiti mei credincioși: Spiritul
adevărului, ca un Reprezentat al Meu, va lucra și va adu-
ce la atențiune mai particular feliurile adevărului pe cari Eu
deja vi le-am adevărit, dar la care nu sunteți gata a le
cuprinde — cari, într'adevăr nu e convenit acuma
încă pentru voi a le înțelege, până când mai întâi nu voi
fi plătit prețului de Rescumpărare pentru voi, și nu
mă voi fi înaltat înaintea Părintelui, și să mă pre-
zentez în favoarea voastră. Apoi în armonie cu Planul
Părintelui, Eu voi fi învrednicit, prin Mângăitorul Său,
de a vă comunica cele spirituale, pentru care voi acuma nu
sunteți pregătiți, și pentru care sunteți ispășiți, voi nu ave-
ți drept. Si ca unele lucruri viitoare vor deveni convenite
a fi înțelese de voi aces Spirit Spiritul Meu, trimis în numele
Meu, și ca un rezultat a lucrului Meu de Mântuire, vă
va conduce din paș în paș la o deplină înțelegere despre
ori ce lucru de lipsă și convenit pentru voi de a înțelege,
adecă Spiritul Părintelui, înrăurirea ori puterea mă va
mări; pentru că El va primi din ale mele, și vă va arăta
vună. Toate cele ce sunt a Părintelui sunt ale mele (Planu-
rile Sale și ale mele sunt în desăvânsită unire); pentru
aceea am zis că va lua dintr'al Meu, și vă va da în știre.

266 § 2. Voi de aceea nu aveți a aștepta o învățătu-
ră nouă, care să respingă învățătura mea, ci mai mult o
desvoltare și instrucție pe această linie a învățăturai mele;
pentru că toate învățăturile acelu Mângăitor care va vor-
bi în armonie cu Mine, și desemnate ca să vă arate mai pe
deplin că Eu sunt Mesia, Nici nu trebuie să vă îndoiți de
adevărul învățăturilor acelu Mângăitor, pentru că El va
fi chiar Spiritul Adevărului, și porcede de la Părintele. A-
cest Spirit a Adevărului va fi solul Meu care va comuni-
ca cu voi învățăturile, și vă va arăta lucruri viitoare. —
Ioan 16:13.

§ 3. Chiar așa s.a întâmplat: Spiritul Adevărului a ară-
tat Bisericii preste întreagă Vârsta Evanghelică tot mai
mult în privința suferințelor lui Christos și lipsa pentru
fiecare membră de la "Corpul Său" de a i împărtăși, și
calea pe care noi să urmăm Domnului Răscumpărătorul;
arătându-ne înălțimea gloriei și resplata Sa, și privilegiul
nostru de a deveni "Moștenitori lui Dumnezeu și dimpre-
ună moștenitori cu Isus Christos Domnul nostru, dacă
suferim cu El, ca să putem fi dimpreună cu El gloriifica-
ți." Iehova, Părintele tuturor, a Autorul, a toate aceasta
adevăruri și pe când toate ce am primit în decursul ace-
stei vârstă au venit de la dănsul, de la care vine ori ce bu-
nătate și ori ce dar de săvârșit. El a lăsat ca adevărul să
ajungă la noi prin canale de mult pregătite, adecă prin
învățături profetice și inchipuitoare (tipice) din trecut
cari acum ni s'au descoperit prin cuvintele inspirate a
Domnului nostru Iisus și inspirații Săi Apostoli; și ce am
primit Spiritul Sfânt în inimile noastre, și prin conduce-
rea în armonie cu cuvântul și Planul Părintelui, noi suntem
în stare a apleja lucrurile pe care Dumnezeu le-a păstrat
pentru cei ce l iubesc și a umbla prin credința și nu prin
vedere.

"EAR MĂNGĂITORUL SPIRITUL CEL SFÂNT, PE CARE
PĂRINTELE IL VA TRIMETE ÎN NUMELE MEU."

— Ioan 14:26.

267 § 1. Acest pasagi cu totul cunoscut rosteste de
tot lămurit, că Spiritul Sfânt va fi trimis de la Părintele,
care arată că e o înrăurire ori o putere cu totul sub controlul
Părintelui; și nu e o altă ființă egală în putere și mă-

rire după cum crezurile oamenilor fals au pretins. Toată puterea lui Dumnezeu e deplin sub controlul Său, după cum puterea noastră e sub controlul nostru, și apoi declarația că Părintele va trimite Spiritul Său, ori după cum Profetul a rostit, "Eu voi pune Spiritul Meu în tine." Mai departe, Spiritul Sfânt e declarat că a fost trimis în numele lui Isus, — chiar ca un serv care e trimis în numele stăpânului Său, și nu în însuși numele lui. Alci avem o altă contra-zicere a teoriei nescrisurii despre trei Dumnezeu egal în putere și glorie. Alci superioritatea Părintelui e clar adevărată; Spiritul Sfânt e Spiritul Părintelui, puterea ori înrăurirea, trimisă în numele Mântuitorului nostru Isus. Pentru ce în numele lui Isus, fiind că întregul lucru de rescumpărare și restaurare de ispășire îl lucrează Fiul și lasă să curgă binecuvântările prin presojionul Său sânge.

263 § 1. Când Spiritul Sfânt a Părintelui a venit asupra Domnului nostru Isus Christos la Botezul și consacrară Sa, a fost într'adevăr o Mângiere și o mare binecuvântare, dar cu toate acestea a semnat pentru El a sacrificiu ori de scop și speranță pământească de a împlini Planul Divin. Fost-ar fi altcum condus în mintea Sa, voitor de Sine, clătitor de Sine, clătitor mai mult pentru Sine, apoi conducerea Spiritului Sfânt în loc de al mângăia far fi neliniștit; și inima lui ar fi fost plină de nemulțămiri, lui; cu cât mai mult mintea Domnului poate cunoaște pe omul natural, cât de neliniștit și de nemângăiat poate să devie, fiind că să ciocnește cu spiritul lui, mintea ori voioșta, și n' a mustră. Dar Creatura Nouă în Christos, a căror voioșta este moartă, și cari cauză și a ști și a face voia Părintelui, e o limurită înțelegere a voioștei și Planului lui Dumnezeu, conducerea preîngrădii Divină în legătură cu nelindestul și resculitor. Si tot așa e și cu poporul Domnului; cu cât mai mult mintea Domnului poate cunoaște pe omul natural, cât de neliniștit și de nemângăiat poate să devie, fiind că să ciocnește cu spiritul lui, mintea ori voioșta, și nu mustră. Dar Creatura Nouă în Christos, a căror voioșta este moartă, și cari cauză și a ști și a face voia Părintelui, e o limurită înțelegere a voioștei și Planului lui Dumnezeu, conducerea preîngrădii Divină în legătură cu instrusjiile și cuvântul lui Dumnezeu, e într'adevăr o înfărire, care aduce pace și îndestulare, chiar în mijlocul strămtorărilor și a năcazurilor. În armonie cu același cuget declarația Apostolului cu privire la cuvântul Adevărului; aceluși Spirit trebuie să ne permit și apretuit spre a da mângăie-s'au scris ca noi prin mângăierea Scripturilor să avem pacea noastră." — Romanii 15:4.

UMPLUȚI CU SPIRITUL SFÂNT

El fură umpluți cu Spiritul Sfânt, și începură a vorbi li limbi; după cum Spiritul le rostia. — Fapte 2:4.

263 § 3. Acest text descrie o îndoită lucrare a Spiritului: (1) Aceasta a fost mintea, Spiritul lui Dumnezeu, care a lucrat în învățării, ca un Spirit, de nutrire, aducând inimile lor într'o strânsă legătură de simpatie și în atingere cu Părintele și măritul Rescumpărător. (2) Spiritul lui Dumnezeu sau puterea ori înrăurirea a lucrat de asemenea asupra lor, dăruindule deosebite daruri minunate pentru a mărturisii la lume, și pentru stabilirea Bisericii. Pe când ar fi neînțelept de a ne întinde mai departe a cugeta despre un Dumnezeu de a intra personal într'o persoană, și cu atât mai neînțelept de a cugeta despre Dumnezeu de a intra într'o sută, într'o mie ori într'un milion de persoane, au nu e mai înțelept a cugeta că puterea celui Prea înalt, ca o înrăurire a lui în oare care chip a mijloci cu prezența personală a lui Iehova care e pe tronul universului.

MINTIREA CĂTRĂ SPIRITUL SFÂNT.

"Petru zise, Ananie de ce a umplut Satana inima ta ca să minți Spiritului Sfânt, oprind parte din averea vândută? — Fapte 5:3.

269 § 1. Satana umple inima tot în același chip precum Dumnezeu umple inimile fiilor Săi; — prin Spiritul Său, înrăurire. Spiritul lui Satana e unul înșălător și iubitor de sine, care nu să întoarcă nici să împotrivesc înșălăciunii când far putea ajunge capătul. Petru care a fost un primitor de un dar special de a discerne spiritul, a fost în stare să cetiască inimile și mintea, și astfel a putut să vadă Anania și Safira au lucrat ne-onest, pretinzând a face ceea ce în realitate nu ar fi trebuit să facă. Va fi notat că în această legătură, că Apostol întrebunțează cuvintele "Dumnezeu" și Spiritul". Sfânt în asemănare, zicând în versul 3, că el au mințit Spiritul sfânt, și în versul 4, că au mișit lui Dumnezeu. Cugetul e tot acela. Spiritul lui Dumnezeu, cari lucrează prin Apostoli, a fost reprezentativul lui Dumnezeu, în cea mai deplină însemnătate a cuvântului; și prin urmare a minți Apostolilor cari au reprezentat pe Dumnezeu și Spiritul Său Sfânt, Anania și Safira au mințit lui Dumnezeu, acărui agent și reprezentant a fost Petru.

ISPITIREA SPIRITULUI SFÂNT

270 § 1. Cum de v'ați înțeles între voi de a ispiți Spiritul Sfânt a Domnului. — Fapte 5:9. —

Acesta are a fi înțeles tot în acel mod ca în versul 3 de mai înainte, dar tot acel Spirit e aici referat a fi "Spiritul Domnului", prin care Apostol poate că au semnat pe Isus. Noi putem fi gata a vedea cât de înțeleaptă e și această judecare. Spiritul Părintelui, Spiritul Sfânt, a fost cu Jeosehire în Biserică. Reprezentantul Domnului Capul Bisericii, — care a lucrat în mintea Corpului ("Bisericii"), — în acest caz Spiritul Său a inspirat și lucrat în Apostoli.

PĂCATUL ÎN CONTRA SPIRITULUI

"Ori cine va vorbi în contra Spiritului Sfânt, nu i se va erța, nici în lumea aceasta, nici în lumea viitoare." — Mat. 12:32.

270 § 2. Cugetul derivat (tras) din această de aici cari consideră că Spiritul Sfânt ar fi un Dumnezeu personal, separat și deosebit de Părintele și Fiul, e că Spiritul Sfânt e o personalitate mai importantă de cât Părintele și Fiul. Dar după cum noi am văzut, Scriptura nicării nu recunoaște mai mult de cât un Dumnezeu, Părintele de la care purced toate lucrurile, și El e mai pe sus de toate; și un Domn Isus Christos, prin care sunt toate și al doilea după Părintele, înălțat de Părintele, la poziție prin puterea Părintelui. Spiritul Sfânt a fost de la Părintele prin Fiul, și așa nu a putut fi mai pe sus de cât Părintele și Fiul, dacă ar fi o persoană; dar noi am văzut că nu este nici o personalitate în legătură cu Spiritul; și atât mai puțin Spiritul Sfânt nu e o persoană sau o ființă personală Spiritul Domnului, înrăurirea, puterea Lui, și în acest senz a cuvântului, însuși, reprezentantul a toată înțelepciunea, majestatea și iubirea Lui. Deci, să vedem dar, ce semnifică pasagiul acesta.

270 § 3. Din contră noi notăm că Domnul nostru Isus a întrebunțat această putere Divină, sau Spiritul Sfânt, slobăzată asupra Sa de Părintele de a scoate demoni. Fariseii cari au văzut minunile, și nu le-au putut nega, voiau a respinge în lături aceasta Domnul le-a respins cugetul lor cu deosebire arătând că puterea pe care El a întrebunțează a fost a Sa, și întărește că a fost puterea sau, înrăurirea Divină, zicând, "Eu scot demoni prin puterea lui Dumnezeu." Apoi El a mustrat pe Farisei fiind că sunt așa de obrazici și fără de lege și artribuesc la așa un isvor

de răutate, cari ei nu putea nega că lucrul pe care Domnul l'a făcut n'ar fi fost un lucru bun, și un lucru dovedit, fără iubire de sine și chiar fără ambiție. El li numără pe ei o generațiune de vipere, așezat pe tradițiunile bisericei lor încât mințile lor fură orbire încât nu pot să vadă cele mai simple adevăruri. A fost cutotul dovedit că puterea sau înrăurirea care a posedat o fariseii a fost deavoliască și rea; și că ori ce putere care s'a fi așezat ar fi trebuit să fie în disarmonie cu reutatea și cu acel indemn rău, așa că acești învățători au fost nevrednici de a fi excuzați, când au pretins, fără nici o cauză, că minunea a fost îndeplinită prin puterea lui Satana.

271 § 2. Domnul nostru mai departe arată, că de și ei n'au blăstămat cu voia pe Iehova, nici în particular nu l'au blăstămat pe El însuși, ei au blăstănat puterea cea Sfântă ori Spiritul care lucră în El. Pentru că dacă ei cu toate ar fi înțeles greș și ar fi prezentat greș pe Nevăzutul Dumnezeu ar fi fost cu totul o împotrivire mai ușoară în contra lor; și dacă ar fi vorbit rău în contra Domnului Isus și ar fi tălmăcit greș motivele și pretinderile că El a încercat numai ca să și rădice un tron și să se rădice pe sine în putere, de asemenea în comparație ar fi fost o împotrivire mai ușoară în contra lor. — pentru că motivele lui au fost măsurate prin însuși egoismul, ambiție și mândria lor. Dar pe când conducerea lor a fost mai rea; după ce ei au mărturisit manifestarea puterii Divine îndelugind lucruri bune de vindecare și ajutor la creatura dimpreună consăngeni ai lor eliberându-i din puterea Satanică. — și ei apoi să blastăme această sfântă putere, care semnifică o măsură de nelegiuire și o ură din inimă care poate fi scrisă, și nici decum uitată.

271 § 2. Domnul nostru le-a arătat că în necunoștința și orbia lor ei l'au explicat pe Dănsul greș cuvântul Său precum și sforțările Sale; prin asemenea orbii ei au reprezentat greș multe afaceri Divine, vorbind rău de ele dar după ce odată puterea lui Dumnezeu a fost mărturisită de ei, în directă contradicție cu puterea deavoliască, faptul că ei au vorbit rău despre această putere dă de înțeles într'un mod negreșit cum că inimile lor au fost în cea mai nesfântă condiție. Păcatele prin necunoștință pot fi ertate oamenilor fiind că necunoștința a venit prin căderea lui Adam, și rescumpărarea s'a plătit pentru toți cari s'au împărțit la cădere și blăstăm. Dar păcatele în contra unei clară manifestare despre mila lui Dumnezeu nu pot fi artribuite slăbiciunii corpului și păcatelor moștenite, ci vor fi propriu socotite ca o nelegiuire din voința inimei, care e neertată.

272 § 2. Păcatele cu voința, din indemn nici odată nu pot fi ertate; nici în Vârsta aceasta nici în cea viitoare. Propunerea lui Dumnezeu nu e de a sili pe oameni de a veni în armonie cu El însuși; ci după ce l'a rescumpărat va pregăti pentru fiecare ocaziune de a avea o deplină cunoștință despre adevăr și a mărturisi bunătatea lui Dumnezeu prin lucrarea acestui Spirit Sfânt; ori și cine va continua a trăii în neunire cu aranjamenturile lui Dumnezeu să va dovedi pe sine un păcătos cu voia, un împotrivitor inteligent în contra puterii Spiritului Sfânt a lui Dumnezeu; — pentru unii astfel Dumnezeu nu mai are nici o proviziune de milă.

272 § 2. Ori că au venit Fariseii și carturari la o deplină și clară aprelare de putere sfântă a lui Dumnezeu de a li face pe ei vrednici pentru Moartea a Două, aceasta întrebare nu o putem deosebi, pentru că noi nu suntem în stare a ceti inimile lor, și fiind că Domnul nostru nu a dovedit afacerea pe deplin în această leșătură. Dacă ar fi sigur că ei au păcătuț în contra luminei clară, și au păcătuț cu totul în contra puterii lui Dumnezeu, noi nu

am avea mai mult speranță pentru ei ci numai am avea a aștepta să piară în a Doua Moarte, ca niște respingători harului Divin, cu voința. Dar dacă ei nu au primit o deplină lumină de cunoștință, îndestulătoare atingere cu puterea sfântă a lui Dumnezeu, ca să ajungă la o deplină încercare, și așa în fine ei trebuie să ajungă la așa o încercare deplină, înainte de ce ei ar putea să sufere o deplină pedeapsă, adică Moartea a Doua.

273 § 1. Dar orice păcat în contra Spiritului Sfânt, în contra luminei clară și cunoștință despre puterea Divină, care e ne-criatoare fiind că a fost făptuită cu voință. Dacă va fi păcat cu voința li contra unei măsură de lumină, "batac" pedeapsă, va resulta fără împedecare: dacă un păcat cu voința va fi făcut în contra unei măsură mare de lumină și o mai mare favoarea cu puterea sfântă a lui Dumnezeu—apoi va fi bătut mai mult; dar dacă păcătuirea o întreagă lumină, o clară cuprindere despre bine și deplin, cunoscând împotrivirea în contra puterii sfântă a lui Dumnezeu, aceasta ar semnifica eternă distrucție, în Moartea a Doua, resplata întreagă a pacatului. Ertarea păcatelor asigurată prin prețul de rescumpărare, care acopere păcatele din necunoștință ori din slăbiciune cari au rezultat de la căderea lui Adam, și nu personale și voitoare comise în contra luminei. Totuși noi nu avem a uita ca multe păcate cari conțin o măsură de voință trag în orbire parte din slăbiciuni ori necunoștință despre principurile drepte. În măsură după necunoștință și slăbiciunea fiecărui păcat e ertător prin mila lui Dumnezeu în Isus Christos — prin credință și primirea ispășirii Sale; și în masura după cât v' un păcat a fost cu voia, și cu indemnul e un păcat neertat — trebuie să fie ispășit prin pedeapsă — prin "batac" pe atâta vreme pe cât—moștenește unele calități de ertare în acel păcat; moarte, nimicire vine dacă păcatul nu conține unele elemente de ertare.

273 § 2. Astfel după cum am văzut, ori ce păcat cu voia e păcat în contra luminei, păcat în contra Spiritului Sfânt a Adevărului și astfel de păcat nici odată nu are ertare.

"SPIRITUL ZISE LUI FILIP APROPIETE. ȘI TE LIPEȘTE DE ACEASTĂ CĂRUȚĂ." — FAPTE 8:29.

273 § 3. Nimic în asociere cu aceste cuvinte, nici cu contextul, nu să pare a da de înțeles că a fost un Dumnezeu personal. Ci din contră, ori ce cerere e întâlnită, și în armonie cu cele-lalte Scripturi înțelegem, dacă înțelegem că Domnul prin Spiritul Său, înrăurirea au directat și instruit pe Filip să se apropie decăruța Enuchiului. În ce chip a fost directat Filip de Spiritul Sfânt noi nu suntem informați, și aceasta ar fi neînțelept a specula. Dumnezeu nostru ar fi îndemănă felurite mijloace de a comunica voința Sa poporului Său. — Comară vers 39.

"SPIRITUL A ZIS CĂTRĂ EL, EATĂ, TREI OAMENI TE CAUTĂ." — FAPTE. 10:19.

274 § 1 Tot acelaș răspuns e aplicabil la aceasta ca și la împotrivirile de mai înainte. Aceasta e de tot important pentru noi cum puterea, înrăurire, Spiritul lui Dumnezeu a adresat pe Petru, dându-i această informație. E destul a ști că Domnul a făcut de-adreptul cu Apostol, și în așa o afacere au discernut și înțeles clar și corect după cum istorisirea urmează.

"ȘI SPIRITUL ZISE DEOSEBITIM PE BARNABA ȘI SAUL PENTRU LUCRUL CARE L'AM CHEMAT." Fapte 13:2.

274 § 2. Aici precum și în cele-lalte cazuri, Spiritul Sfânt întrebuintioză forma personală și masculină de expresiune, după textul nostru. Nici o singură împotrivire nu să poate afla la aceasta fiind că Dumnezeu întrebuintează în tot locul forma personală masculină rostind în privința Sa. Cu nimic nu e mai nepotrivit aicia vorbind despre

puterea lui Iehova, și despre informațiunile pe care El le-a dat. În ce chip Spiritul Sfânt a comunicat. I'a "zis", ori I'a arătat de a deosebi pe Pavel și pe Barnaba noi nu suntem informați. Noi nu știm, totuși toți fii Domnului consacrați sunt chemați prin Spiritul Său de a servi Adevărului și după vrednicia și ocaziunea lor ei trebuie să fie servi activi și credincioși. Spiritul zice tuturor unor astfel prin chemarea generală, pentru ce stați aici fără de lucru? ... "Mergeți în Via." Și o specială abilitate și acuziune favorabilă va fi recunoscută ca o deosebită invitație de Domnul la mai mult lucru în public de a servi cu Adevărul. Pe când talentele posedate de Pavel și Barnaba s'au considerate după cum chemarea generală le roștia prin Spiritul Sfânt, de a face servicii pentru care ei au avut talente deosebite, e au totuși posibil că Spiritul Sfânt a întrebuițat un "dar" care atunci lucra — darul de profetie — de a arăta voința Domnului în privința lui Pavel și Barnaba, pentru că noi citim: "Dar la Biserica cea din Antiochia erau oare care care profeti și învățători." — Fapte 13:1.

275 § 1. Noi trebuie să ne amintim, totuși de cuvinte? la Apostolului în (Gal. 1:1) în privința chemării la acest serviciu. El declară că această autoritate a venit de la Părintele și de la Fiul, dar cu toate acestea el neagă pe Spiritul Sfânt ca un alt Dumnezeu dimpreună-egal, zicând: "Pavel un Apostol nu de la om ci de la Isus Christos, și Dumnezeu Părintele care l'a sculat din mormânt." Dacă Spiritul Sfânt ar fi fost o persoană dacă ar fi fost Dumnezeu aceluși deosebită providență e de a hotărâ pe servi Adevărului (și aceasta e pretinderea generală), dacă aceasta ar lipsi de a aminti pe Spiritul Sfânt ar fi preste tot nestatornic și neînțelept, dar dacă avem privirea cuvenită a Spiritului Sfânt, înrăurirea, puterea sau autoritatea Părintelui și a Fiului, care sunt de o pădere, fiind că scopul lor e una, apoi toate sunt armoniate și înțelepte.

275 § 2. Apostoli s'au adunat ca și o conferență, spre răspunde întrebările Bisericii la Antiochia, în privința obligației Legământului Legii asupra celor cari din naștere nu erau Iudei. Hotărârea ajunsă a fost, noi suntem asigurați, că nu numai judecata Apostolilor; ci în odașare judecarea lor a fost încurajată de Domnul în oare care mod și ei au avut dovadă că hotărârea lor a fost mîntea Domnului, Spiritul Domnului, voința Domnului.

§ 3. Apostol Iacob cel mai de căpîtenie vorbitor în acel consiliu care ne arată cum mîntea sau voința lui Dumnezeu a fost asigurată; și noi aflăm tot acel metod rînduit la întreaga Biserică, și întrebuițată de cei credincioși astăzi; și anume, prin cercarea Scripturilor în lumina providența. El a judecat mîntea Domnului asupra acestui subiect, prin aceea că el a privit providența specială care a condus pe Petru. — adevă cănd l'a trimis la Corneliu, cel dintîi. Păgîn convertit; el a urmat la aceasta printre un apel o profetie ne-implinită, pe care o citează, încheierea trasă din aceasta, el și întreaga Biserică au primit-o ca în învățatura Spiritului. Vezi Fapte 15:13-18.

"A FOST OPRITI DE SPIRITUL SFANT A PREDICA EVANGHELIA IN ASIA." Fapte 16:6.

276 § 1. Din această e presiune s'a părea că dă de înțeles după învățatura comună că Spiritul Sfânt e o persoană, și că a vorbit și a oprit și etc. Dar dac vom face o examinare asupra acestui text în lumina contextului arăta a fi în deplină unire cu toate celelalte pe care le-au văzut în acest subiect întărind cugetul că Spiritul Sfânt e înrăurirea sfântă sau puterea lui Dumnezeu Iehova, și a Domnului nostru Isus Christos, prin care voința Părintelui și a Fiului sunt aduse la atențiunea celor consacrați-

— la ori ce proces. Noi nu suntem informați cu deosebire cum Apostol și soții săi au fost opriti de a nu începe lucrul de predicare în Asia, dar s'a pare că au fost împedecați ori că n'au fost permiși a merge în Asia, — împrejurări nefavorabile cari l'a împedecat. Dar nu e întrebarea CUM împedecat; Lecția e că Dumnezeu însuși și'a condus lucrul Său, și că direcțiunea și mersul Apostolilor a fost o atacere a supravegherei Dumnezeiești; ei au fost conduși prin Spiritul Domnului; El a întrebuițat putere nevăzută de a îndrepta pe servii Săi.

276 § 2. În ori ce caz, noi putem fi siguri că conducerea Domnului a fost mai mult de cât o singură impresiune mentală la Apostoli. O ilustrație a unei căi conducătoare a Spiritului care conduce în astfel de afaceri e furnizată prin context: — O viziune a apărut noaptea lui Pavel. Și înaintea lui sta un tîmăr din Macedonia, și l' rugă, zicându-i, vină în Macedonia, și ne ajută și după ce avăzut această viziune, imediat s'a sirguit a merge în Macedonia, cu ASIGURANTĂ adunându-se cum că Domnul l'a chemat de a predica Evanghelia acolo (vers 9) Aceste felurite afaceri ne arată că metodele prin care Dumnezeu a învățat și condus în zilele acelea nu au fost foarte diferite de conducerile cari astăzi angajează și conduc pe servii Săi. Si pe toți astfel indirect, nu instrucții personale, nici nu sunt descrise de Spiritul, înrăurire, ori puterea Domnului. Dacă un inger ar fi adus solia după cum a adus-o lui Pavel în temniță (Fapte 5:19; 12:7) ori ar fi adresat Domnul personal, după cum a făcut când a fost pe cale la Damasc (Fapte 9:4; 1 Cor. 15:8), atunci nu ar fi încredințat Spiritului Sfânt sau puterii lui Dumnezeu ci însuși Domnului ori la ingeri.

"SPIRITUL SFANT MĂRTURISEA IN ORI CE CETATE, ZICAND CĂ LANȚURILE ȘI STRĂMTORĂRIILE MĂ ASTEAPTĂ." — FAPTE 20:23. —

277 § 1. Aici nu e necesar a cugeta că Spiritul Sfânt e o persoană. Ci din contră, a agențiilor prin voința sfântă a lui Dumnezeu ori Spiritul Sfânt a informat pe Pavel despre lanțurile și năcazurile cari îl așteptau în Ierusalim, notează contul unei ocașuni de mărturisire în Cesaria. În Biserica acolo, era un așa numit Așab, care avea Spiritul profetiei comună în timpul acela. Recordul e. "Când a venit la noi el a luat încingătoarea lui Pavel, și s'au legat însus mânele și picioarele Sale, zicând, astfel zice Spiritul Sfânt, astfel vor lega Iudeii Ierusalimului pe omul aceluși este această încingătoare, și îl vor da în mânele neamurilor." Fapte 21:11. Pretinții acestei cauză au încercat mai întâi a împedeca pe Pavel de a nu merge la Ierusalim, dar el s'a determinat ca să nu încunjușore programului lui Dumnezeu în privința sa însuși; declarînd din contră, că el nu numai e gata de a fi legat, ci de asemenea să moară la Ierusalim, pentru numele Domnului Isus. (Si fie notat că Apostol nu s'a referat la Spiritul Sfânt — adevă că el ar voi a muri pnteru numele Spiritului Sfânt.)

278 § 1. Când frații din Cesarea au simțit statornicia Apostolului, el au zis, "Fie voia Domnului." Astfel în ori ce caz, mărturia Spiritului Sfânt a fost primit de Biserica primă ca să fie nu alta decât numai voia Domnului nostru Isus, aceluși voie a fost voința Părintelui de asemenea. — Fapte 21:10-14.

SPIRITUL SFANT A FĂCUT PE UNII SUPRAVEGHATORI
"Drept aceea luați seama de voi și de toată turma, în care Spiritul Sfânt va pus îngrijitori, să păstoriți Biserica lui Dumnezeu." — Fapte 20:28.

278 § 2. Aceste cuvinte au fost adresate la bătrînii Bisericii din Efes. Apostol aici trage atențiunea la faptul că starea lor în Biserica ca servi a Adevărului nu a fost numai o hotărâre de sine, și nici numai o determinare sau

recunoștință de Biserică; ei că Domnul a lucrat prin Spiritul Său Sfânt în atacarea alegerii lor. El a voit ca ei să recunoască vârtutea oficiului lor care a fost în privința faptului că are recunoștința Divină, și că ei sunt servi a Bisericii prin hotărârea Domnului, prin Spiritul Său sau înrăurirea Sa cea sfântă care conduce. Indreaptă și îngrijeste în atacarea alegerii lor. Așa în alt loc, Apostol Zice, adresându-se către Biserică, nu către lume, "Manifestarea Spiritului e dată fie cărui (în Christos) de a se folosi . . . DUMNEZEU A ASEZAT pe unii în Biserică, mai întâi Apostoli, al doilea Profeți, a treia învățători . . . Si sunt diferite lucrări, dar același Dumnezeu care lucrează tot în toate — 1 Cor. 12:6,7,28.

§ 3. În această adevire Apostol arată că hotărârea tuturor serviciilor Bisericii e de la Dumnezeu, prin manifestarea a Spiritului Său Sfânt, — și nu un lucru separat a Spiritului Sfânt și deosebit de Părintele și Fiul, Dumnezeu în Christos supraveghează afacerile poporului Său, Biserica, prin Spiritul Său — putera sa cea sfântă care lucrează după cum omul nu poate și după cum omul nu știe-preste tot universul. Aceasta contrazice cugetul că Spiritul e o altă persoană, și arată că lucrul a fost îndeplinit de Domnul prin Spiritul. Acești bătrâni a Bisericii s'au consacrat spre a face serviciul Domnului, și au fost aleși de a fi predicatori, învățători și îngrijitori a Bisericii, fiind că deosebire au fost potrivii și au avut talanți, sub direcția Spiritului Sfânt, — în unire cu voiața, sau Spiritul, ori chemați prin instrumente omenești, ei au primit serviciul ca din direcția și hotărârea lui Dumnezeu, și ei trebuie să considere responsabilitate pentru poziția lor.

SPIRITUL SFÂNT UN ÎNVĂȚĂTOR

Ear nouă ne-a descoperit acestea Dumnezeu prin Spiritul Său; căci Spiritul cercă toate, până și adâncurile lui Dumnezeu cari le și vorbim nu cu cuvinte învățate ale înțelepciune omenești, ci cu cele învățate ale Spiritului Sfânt." — 1 Cor: 2:10,13.

279 § 1. Aceste Scripturi după cum noi deja am propus, dovedesc că Spiritul Sfânt sau mintea lui Dumnezeu, când e primită de fiii Săi, îi protrivește sau îi pregătește și le prezătește mintea lor de cuprinde Planul Său. Numai de a veni în deplină armonie cu Dumnezeu, prin cuvântul Său de Adevăr, și prin Spiritul real a însemnăței cuvântului, suntem în stare a cuprinde Lucrurile afunde a lui Dumnezeu. Aici va fi notat, Apostol asemenea ză "Spiritul care e de (la) Dumnezeu," care lucrează în noi, cu "Spiritul lumii," care lucrează și înrăurește pe

omul natural. Cât de clar e că Spiritul lumii nu e o persoană, ci o minte lumească sau îndemn, înrăurire? Deasemenea Spiritul lui Dumnezeu în poporul Său nu e o persoană, ci mintea sfântă sau înrăurirea îndemnul lui Dumnezeu în ei.

"LUCRURILE SPIRITULUI LUI DUMNEZEU."

"Dar omul cel natural nu primește cele ce sunt ale Spiritului lui Dumnezeu; căci îi sunt nebunie, și nu le poate înțelege, pentru că se discern spiritualmente." — 1 Cor. 2:14 —

279 § 2 Aceasta e o adevire foarte puternică, și în deplină armonie cu toate câte am văzut. Omul care e umplut cu spiritul lumii e în măsură ne-pregătit a vedea și a aprea lucrurile afunde, ascunse și florioase a lui D-zeu — "Lucrurile pe cari D-zeu le-a pregătit pentru toți cei cel iubesc." Aceste lucruri afunde ori după cum Domnul le desează, "Mărgăritare," nu sunt pentru porci, pentru cei plini cu spiritul lumii; ci pentru cei cari sunt curățiți prin spălarea cu apă prin cuvânt, cari sunt aduși mai aproape de Domnul prin credință în preșiosul sânge și sfințit, deplin consacrați Domnului. De aceștia lui Dumnezeu în place de a le descoperi lucruri afunde, da toate bogățiile harului, paș după paș; — adecă după cum feliurite subiecte de adevăr devin hrana la timpul cuvenit."

280 § 1. Aceasta e o încercare foarte crucială, după cum toți vor discerne. E o foarte mare deosebire între oamenii căzuți și creatura nouă, spirituală. Ori și cine e orb la adevărurile spirituale mai afunde de sigur îi lipsește mărturia sau semnul amintit aici ca dovadă a dreptului său fiesc, relațiunea sa cu Părintele Cereșc, și credințioșia sa sub așa o relațiune. Acei cari sunt nepăsători la afacerile pe cari Apostol le amintim, "Lucrurile pe cari Dumnezeu le are păstrate pentru cei cari iubesc pe El "Apostol propune în această adevire, o propunere care pricinază din cauza nepăsării lor fiind că le lipsește Spiritul Domnului. Si pe când noi avem profesori cu renume profesaiți în biserică cari nu numai că recunosc înșăși ignoranta lor despre aceste lucruri. Prin aceasta ei proclamă că ei nu au mintea lui Dumnezeu și nu știu despre planurile Sale, Spiritul Adevărului, — și în măsură ei nu pot să aibă mult din adevăr. Incercarea e dată aici despre ceea ce no avem din Spirit, și vrednicia noastră de discerne și a aprea lucrurile lui Dumnezeu, cari sunt ascuse de cei lumești, — "Dumnezeu le-a descoperit nouă prin Spiritul Său."

Continuare cu întrebările din Vol. 5-lea Cap X și XI

(Întrebările caută-le după pagină (P). Paregraf (§), dupăcum sunt puse în Volum.)

1—În textul nostru, "D-zeu nu ne-a dat spiritul de temere: ci al puterii al iubirei și a unei minți sănătoasă" (2 Tim. 1:7). Ce este asemănarea contrară? Cari sunt împotrivrile în contra unei minți sănătoasă. P. 249 § 1.

2—Avem noi a înțelege că cele patru spirite amintite în Scriptură, sunt ele persoane? Ori doară numai unele din ele sunt persoane? Sau sunt ele numai calități a aparținea la persoane pe planuri spirituale ori pe planuri umane? P. 249 § 1.

3—Dacă un creștin are spiritul temerei la ce poate fi atribuit (întrebuințat)? Ce lipsă poarta el în mintea sa când e condus sub așa control sau influență? Si ce e leacul pentru astfel de stare a spiritului minței? P. 249 § 2.

4—Ea spiritul lui Christos stăpânire numai asupra celor cumințe sau tari în corp, ori numai preste cei slabi de minte și corp? Care este rezultatul în amândouă cazurile? Dă ceva adeviriri Scripturale? P. 250 § 1,2.

5—În textul citat (2 Tim. 1:7) ce e semnificat prin spiritul puterii? Referază-se la putere fizică ori putere spirituală, sau ce? P. 250, § 3.

6—În asemănare explică despre "spiritul iubirei" tot din acel text, E. o iubirei naturală sau ce fel? Cum lucrează iubirea? Va rămânea iubirea pentru tot de-auna sau va trece? Citează ceva Scripturi. P. 250 § 3.

7—Sunt fii lui D-zeu mai cu seamă din cei cu mintea sănătoasă — adecă dintre cei cu mintea mai cumpănită — decât cei- alți oameni din lume? Sau cum are această stare mijlocită? P. 251 § 1.

8—Care este îndeplinirea Adevărului asupra credințioșilor celor deplin consacrați cari sunt concepuți de Spiritul Sfânt și învățați de D-zeu? Cum comparea ei cu mijlocirea omului? P. 251, § 2.

9—Explică cum e această că e astfel o diferență de

mințe, și spune-ne dacă sunt mulți cari sunt de o mințe sănătoasă. Arată niște Scripturi. P. 251 § 3.

10.—Cari sunt unele din cauzele minței necumpănit, și în ce chip Spiritul sfânt îmbunțește slăbiciunea naturală și creșterile mentale? P. 252 § 1, 2.

11.—Dă o ilustrație despre modul în care spiritul unei minți sănătoase îmbunțește prejudeciul ne perfect. P. 252 § 2.

12.—Dă niște ilustrații de dovezi minței nesănătoasă în decursul a lumii și adese ori a Bisericii. P. 253 § 1.

13.—Care e cel mai general rău mental învederat prin caracteristicile de la asiluru (casele de nebuni), și e aceasta o cuprindere (posedere) de slăbiciuni mentale și la creștinii? P. 254.

14.—Care e lipsa cea mai mare printre oameni, restaurarea corporală ori a moralității ori a minței sănătoase? Și ce ar fi ajutorul de a corecta pe cele două adepți care Scripturile îl conțin? P. 254 § 2.

15.—Care calitate de mințe este isvorul a celei mai mare turburare a lumii și a creștinilor? Care este leacul pe care Scripturile îl conțin? P. 254 § 2.

16.—Ce este leacul pentru condițiile înveninate a minței inculturate "spiritul de frică"? Citează niște Scripturi cari sunt ca un leac la așa o stare? P. 255 § 1, 2.

17.—Spiritul Adevărului corecteză încrederea preste măsură și încrederea ne-indestulătoare? Cum avem a înțelege? Citează Scripturi. P. 255 § 3.

18.—Cum e aceea că speranțele și promisiunile cerești apelează la unii și la alți în egalitate educați și inteligenți nu apelează? Explică filosofia. P. 256-257.

19.—Ce este răspunsul "spiritului unei minți sănătoase" la cererea Domnului, "Ce va da omul schimb pentru sufletul său" — ființa sa, existența sa? P. 258 § 1.

20.—Cum am fost noi rescumpărați, de la convorbirile noastre deșerte, și cum ne dă nouă spiritul unei minți sănătoase o privire de a privi toate din alt punct de vedere în afacerile vieții noastre? P. 258 § 2, 259 § 1.

21.—Cari ambițiuni sunt restrânse de promisiunile cerești, și cari ambițiuni sunt încorajate și dezvoltate prin promisiunile cerești? Citează Scripturi la acest subiect și arată întrebunțarea lor. P. 259 § 2, 3.

22.—Arată filosofia spiritului unei minți sănătoase cum atunțește și lărgește caracterul. Și care e filosofia, dacă ceva să împotrivescă la aceasta? Citează Scripturi. P. 260 § 1.

23.—Dacă îndelungă rebdarea, simpatia, generositatea, iubirea, evlavia și pietăților sunt elemente a unei minți sănătoase, arată cum aceste calități devin mai dezvoltate și mai aprețite. P. 260 § 2.

24.—Care e efectul împlinirea) spiritului unei minți promisiunile cerești? Citează Scripturi la acest subiect principal? P. 260 § 3.

25.—Spiritul unei minți sănătoase face-ve pe bărbat sau pe femea, pe soră sau pe frate, pe tată ori pe fiu ca să fie persoanele cele mai bune? De ce așa, ori de ce nu dă filosofia acestei afaceri? P. 261.

26.—Ce e sigur că va fi rezultatul spiritului unei minți sănătoase? P. 262 § 1.

27.—Citează una din adevăririle minței nesănătoase a omenimei și a judecâții lor. Citează îndemnări Scripturale atințând efectul. P. 262 § 2.

CAP. XI. SPIRITUL SFÂNT A ISPĂSIREI

1.—E cu puțință că traducerea Scripturii făcută de Trinitari să dea o limurită explicare sau o colorare strălucită la lucrul lor? P. 263.

2.—Unde cetim despre stângerea Spiritul Sfânt? Dă citații Scripturale? P. 264 § 1.

3.—Unde vorbește Scriptura despre noi că suntem sigilați cu Spiritul Sfânt? Și ce semnifică aceea? P. 264 § 1.

4.—Vorbește Scriptura undeva despre întristarea Spiritului Sfânt? Ce cuget exprima aceasta?

5.—Citează vr'un pasagi Scriptural cu referință la Spiritul Adevărului care vorbește și arată despre lucrurile viitoare? P. 265 § 1.

6.—Când mai înainte am considerat acest text, ce am descoperit sau înțeles în privința însemnătății? P. 170.

7.—Subt ce împrejurări a rostit Domnul cuvintele acestui text? Ce a fost rezultatul împrejurărilor asupra Apostolilor? Și pentru ce le-a promis El un Măgăitor? P. 265

8.—Explică înțelesul Domnului în promiterea Măgăitorului, Spiritul Adevărului. A semnat El pe altă persoană mai mult decât El? Dacă așa în ce chip cu înaintarea lui locu Său? P. 266 § 1.

9.—Fost-a Spiritul Adevărului, Spiritul lui Isus ori al Părintelui ori Spiritul unuia cât și a celui-l-alt, ori a fost o ființă Spirituală deosebită și separată de a lor? P. 266.

10.—Dar cu toate, ce au avut apostolii a înțelege prin aceea promisiune? P. 266 § 2, 3.

11.—În expresiunea Duhul Sfânt, ce e însemnătatea ducă? P. 169.

12.—Citează Ev. Ioan 14:26. Explică cum "Duhul Sfânt a putut fi trimis, și ce da de înțeles prin astfel de expresiune ca "pacat în contra Spiritului Sfânt", "a turna Spiritul Sfânt," etc P. 267.

13.—Ce e semnificarea expresiunii lui Dumnezeu că va trimite Spiritul Său în numele lui Isus? De ce nu în însuși numele Părintelui? P. 267.

14.—Spiritul Sfânt a Părintelui nu a lucrat nici odată ca Măgăitorul Domnului nostru Isus Christos? Dacă așa când și cum? P. 268 § 1.

15.—Voește cunoștința și voința Părintelui și a lucrurilor să mângăie pe omul natural, ori numai pe Creatura Nouă. Pentru ce? P. 268 § 1.

16.—Unde cetim, "Ei fură umpluți cu Spiritul Sfânt și începură a vorbi în limbi după cum le dădea Spiritul să rostească." P. 268 § 2.

17.—Explică lucrarea îndoită a Spiritului Sfânt în acest text, mai întâi posedându-i sau umplându-i, al doilea vorbind prin ei. P. 268 § 3.

18.—Pe cine a înfruntat Apostolul Petru mințirea contra Spiritului Sfânt? Citează Scriptura aceea. P. 269 § 1.

19.—Cum a umplut Satana inima făcătorilor de rele? Au venit ei personal în om? Este Satana personal ori și unde? și în toți mincinoșii și făcătorii de rele cum ar putea fi el fără de influența sa? P. 269 § 2.

20.—St. Petru vorbește despre mințirea către Spiritul Sfânt, pentru ce nu zice că a mințit lui Dumnezeu ori a mințit în contra Adevărului? P. 269 § 2.

21.—St. Petru a zis "Voi vați învoit a ispiti Spiritul Domnului." Unde e scrisă a această Scriptură? P. 270 § 1.

22.—Cum avem noi de a înțelege această afacere de a ispiti Spiritul Domnului? P. 270 § 2.

23.—Domnul nostru amintește un păcat în contra Spiritul Sfânt. Unde? citează pasagiurile. P. 270 § 3.

24.—Invățat-au Domnul aici că Spiritul Sfânt e o persoană mai deosebită decât Părintele și Fiul? Dacă nu, de ce nu a fost de la Părintele și Fiul? Este vr'o dovadă în ea

25.—Negat-au Domnul puterea pe care El a întrebunțat-o și a atribuit-o Părintelui, zicând că El scoate demoni prin puterea lui Dumnezeu? P. 270 § 5

26.—Explică această Scriptură dând o explicare întregă. P. 271-273.

27.—Unde cetim noi că Spiritul a zis lui Filip, apropiete de cărușă? P. 273 § 2.